

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

■ ПОГОДЖУВАЛЬНА РАДА

Налагодити співпрацю між гілками влади

На початку засідання погоджувальної ради Голова Верховної Ради Олександр Мороз поінформував присутніх, що з ранку в нього відбулася розмова із відповідальними за підготовку проекту Універсалу національної єдності, і в нього склалося враження, що по обіді він може бути підписаний. При цьому глава парламенту зауважив, що до цього документа не потрібно вносити таких питань, як створення коаліції у парламенті чи про підписання угоди про діяльність коаліції. Стосовно інших питань, то їх потрібно розглядати у такому ключі, як це передбачено в Конституції та законах України. «Йдеться про те, щоб налагодити співпрацю між трьома гілками влади — Президентом, парламентом та урядом».

(Закінчення на 3-й стор.).

Заради об'єднання треба відкинути вузькопартійні інтереси Універсал національної єдності: консультації тривають

Минулими вихідними не припинялися консультації між лідерами політичних сил стосовно підписання Універсалу національної єдності. Однак, попри оптимістичні запевнення деяких політиків, документ так і не вдалося підписати. Розбіжності стосувалися, зокрема, мовних і «НАТОвських» питань. «Круглий стіл» було перенесено на понеділок, тобто на вчора. Втім, на момент здачі номера він так і не відбувся.

(Закінчення на 3-й стор.).

КОРОТКО

- У серпні відновлять роботу німецької установки з переробки фільтрату на сміттєзвалищі у Підгірцях, що під Києвом. (УНІАН)
- Кабмін зобов'язав Мінмолодьспорту затвердити нормативи забезпечення спортивним одягом членів збірних команд
- Двоє українців мали намір незаконно переправити через кордон 216 тисяч доларів. (УНІАН)
- Медичні заклади Херсонщини в першому півріччі отримали з держбюджету майже 6 млн. грн. (УНІАН)
- У Луцьку «Антикримінальний вибір» зібрав 20 партитків в обмін на цукор. (УНІАН)
- У Херсоні з'явився міліцейський велопатруль
- У липні на підприємствах України загинуло 77 працівників. (УНІАН)
- У Чернігові під час пожежі у приватному господарстві загинуло двоє і потерпіла одна особа
- За добу в Україні спалахнуло більш як 200 пожеж
- У Таїланді госпіталізовано 80 чоловік з підозрою на пташиний грип

■ ФОТОФАКТ

В Українській міжбанківській валютній біржі 15 серпня відбудеться перший відкритий аукціон дорогоцінних металів і каменів з Державного сховища. До 8 серпня можна ознайомитися з виставленими коштовностями. За ініціативою Мінфіну, продаж конфіскаата, що перейшов у держвласність, відтепер відбуватиметься привселюдно, на відкритих торгах.

На знімку: конфісковані коштовності, виставлені на перший відкритий аукціон.

Фото Олексія ІВАНОВА (Укрінформ).

АПЕТИТ РОСТЕ ПІД ЧАС ЖНИВ

■ ВРОЖАЙ-2006

Аграрії Кіровоградщини мають намір зібрати понад два з половиною мільйони тонн ранніх зернових. За останніми оперативними зведеннями Головного управління агропромислового комплексу облдержадміністрації, на кінець минулого тижня в області скошено 520 тисяч гектарів ранніх зернових, із них обмолочено на 405 тисячах гектарів, що становить 57 відсотків усіх площ. Загалом зібрано близько 1,3 мільйона зернових. Середня врожайність майже на три відсотки перевищує прогнозовану — 27,4 центнера з гектара, повідомляє наш власний кореспондент Олег БОНДАР.

Гаряча пора сьогодні й на Івано-Франківщині, де одним із найуспішніших господарств вважається фермерський «Прометей» у селі Борщівська Турка Снятинського району.

На знімку: на току «Прометей».

Фото Юрія РИЛЬЧУКА
(Укрінформ).

■ НОВИНИ

Припинення авіаударів — не привід припинити війну?

У ніч на понеділок Ізраїль після тривалих наполягань ООН перестав завдавати авіаудари по півдню Лівану. Як повідомляє агентство Франс-Прес, за введені 48 годин мають провести, зокрема, і розслідування інциденту в Кані. У цьому ліванському поселенні в ніч на неділю внаслідок бомбардувань, завданих ізраїльтянами, загинуло щонайменше 60 мирних жителів, більшість із яких — діти.

(Закінчення на 5-й стор.).

За реконструкцією спостерігатиме рада

У Львові створено спостережну раду за виконанням реконструкції центральної частини міста. Про це сказано в розпорядженні львівського голови Андрія Садового, повідомляють «Українські новини».

У місті сподіваються, що в такий спосіб вдасться ефективніше використовувати кошти і якісніше проводити роботи. А вже у червні Рахункова палата заявляла про незаконне й нецільове ви-

користання управлінням капітального будівництва Львівської міськради 19,2 млн. гривень бюджетної субвенції на збереження історико-культурної спадщини міста. Також Рахункова палата зазначає, що ремонтні роботи на пам'ятнику національного значення — площі Ринок — розпочато без необхідних археологічних досліджень. Кошти для проведення реконструкції виділив Кабінет Міністрів. 2006 року місто святкуватиме своє 750-річчя.

Відпочинок на... лікарняному ліжку

В одеському дитячому центрі «Молода гвардія» 16 дітей і 20-річна вожата опинилися на лікарняних ліжках в ізоляторі з діагнозом токсикоінфекція. Трох дітей та вожату довелося навіть госпіталізувати до інфекційної лікарні з попереднім діагнозом — гастроентероколіт. Позаштатну ситуацію в «Молодій гвардії» було взято під контроль. Вжито заходів для усунення вогнища виникнення харчової інфекції, повідомляє наш власний кореспондент В'ячеслав ВОРОНКОВ.

■ Я ВАМ ПИШУ...

А державна — українська

Скільки можна «товкти воду в ступі» й розмірковувати про мови?! Хіба у наш час хтось забороняв чи забороняє розмовляти російською або будь-якою іншою мовою?.. Але ж державна, згідно з Конституцією, — українська. За п'ятнадцять років її вже можна було б вивчити, а не створювати на порожньому місці проблему й вимагати ще однієї державної.

Г. КОШАЙ.

Хмельницький.

Лідер комуністів Петро СИМОНЕНКО: «Україна має чітко висловити свою позицію стосовно розгортання широкомасштабної військової операції на Близькому Сході». (УНІАН)

Київська влада планує ввести єдиний платіжний документ для мешканців столиці — пластикову картку, за допомогою якої кияни зможуть не лише отримувати зарплату, пенсію, стипендію чи розраховуватися за покупки, а й їздити у міському пасажирському транспорті. (Прес-служба КМДА)

Документ можуть підписати усі

Під час традиційної прес-конференції Голова Верховної Ради Олександр Мороз, оцінюючи перспективи підписання Універсалу національної єдності, зазначив, що якщо документ не буде основою для наступних угод, то його можуть підписати усі політичні сили, яким не байдужі перспективи України. І навіть якщо дехто підпише цей документ із застереженнями, стосовно окремих пунктів, то це теж означатиме підтримку цього документа. «Ми 15 років говоримо про національну ідею, але досі не знаємо, що хочемо збудувати, тому ідея «круглого столу» конструктивна», — сказав він. Саме тому сьогодні тривають дискусії довкола питання, що собою повинен являти заключний документ, ухвалений за результатами «круглого столу», — чи це буде підстава для формування коаліції, чи універсал стане документом стратегічного значення, який визначає ставлення до розвитку України з боку різних політичних сил і структур влади. «Я вірю, що другий варіант буде найоптимальнішим і найприйнятнішим для України», — зазначив Голова Верховної Ради. Бо саме наявність у документі пункту про формування нової коаліції є головною причиною того, що учасникам «круглого столу» важко домовитися з багатьох питань. Це пов'язано з тим, що одна політична сила, яка одержала на виборах найбільшу кількість голосів, має свою програму дій, тоді як інша політична сила, котра не набрала запланованої кількості голосів, також хоче відстояти свою позицію. Стосовно можливої відмови з боку Президента внести до парламенту кандидатуру Прем'єр-міністра Олександр Мороз зазначив, що не хотів би гадати на цю тему. Бо її внесення є обов'язком Президента. Водночас він відмовився прогнозувати дії Верховної Ради у разі такої відмови. Та зазначив, що з цього приводу Верховна Рада може визначитися окремо. Правда, Олександр Мороз висловив переконання, що Президент дотримуватиметься норм Конституції. Але якщо йтиметься про дострокові вибори, «то наша партія завжди до них готова, тут проблем нема». Водночас він висловив сумнів, що дострокові вибори якимось чином змінять розстановку сил у парламенті.

Коментуючи звинувачення Юлії Тимошенко у перевищенні кошторису Верховної Ради, Олександр Мороз зауважив, що «ті звинувачення не мають відношення ні до мене, ні до нинішньої Верховної Ради», бо проект кошторису готувався минулим складом парламенту після прийняття бюджету. Голова Верховної Ради зазначив, що він не тільки не вносив на розгляд Верховної Ради, але ще й належним чином не ознайомився з ним. Крім того, він повідомив, що під час погоджувальної ради висловив пропозицію стосовно внесення змін до закону про статус народних депутатів, котрий передбачав би, що депутати не отримують квартири, а забезпечуються службовим житлом на період здійснення ними своїх повноважень.

Окрім того, глава парламенту повідомив, що під час засідання погоджувальної ради депутати висловилися за те, щоб у разі виникнення якихось питань їх можна було вносити на сесійне засідання без розгляду погоджувальної ради. *Сергій ІВАНІВ.*

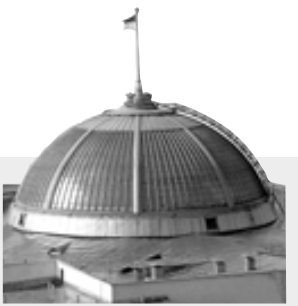
■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Заслін тероризму має бути надійним

Вечірнє засідання 31 липня.

На вечірньому засіданні парламент розглянув проекти законів про ратифікацію Конвенції Ради Європи про запобігання тероризму та, відповідно, про внесення змін до статті 258 Кримінального кодексу України. Як зазначила заступник міністра юстиції І. Смелянова, Україна — одна з перших країн, котра намагається ратифікувати цю конвенцію. Та закликала підтримати ратифікацію. Водночас представник Комітету Верховної Ради з питань боротьби з організованою злочинністю та корупцією Микола Джига запропонував повернути ці законопроекти на доопрацювання через низьку якість їх підготовки до розгляду.

До Верховної Ради подано проект закону «Про державну програму управління державною та комунальною власністю на 2006—2008 рр.». (Інформаційне управління ВР)

Шлях до Європи — через виконання зобов'язань

Моніторинг Парламентської асамблеї Ради Європи щодо України, який буде продовжено, сприятиме подальшому розвитку демократичних процесів у нашій державі, заявили Голова Верховної Ради України Олександр Мороз та Президент ПАРЄ Рене ван дер Лінден на зустрічі в Одесі.

Вітаючи високого гостя на українській землі, Олександр Мороз назвав цю зустріч знаковою. 11 років тому — 1995-го, коли Україна вступала до Ради Європи, глава українського парламенту О. Мороз провів багато бесід із Президентом ПАРЄ Мігелем Мартінесом. «Прийняття України до Ради Європи було дуже важливим моментом, — сказав О. Мороз. — Я прибічник збереження ПАРЄ моніторингу виконання умов, підписаних Україною в 1995 році. І саме позиція ПАРЄ допомагає Україні йти шляхом демократії».

О. Мороз наголосив на потребі зміцнення відносин з європейськими структурами і, зокрема, ПАРЄ. За його словами, моніторинг, який здійснює Парламентська асамблея стосовно України, є корисним і, незважаючи на позитивні перетворення в розвитку демократії в нашій державі, і Україна, і ПАРЄ однаково відстоюють необхідність продовження моніторингу. «Навіть якби всі питання було вирішено, це має бути системою і одним із напрямів відносин», — вважає Голова Верховної Ради.

У свою чергу, Президент ПАРЄ, також підкреслюючи важливість співпраці цієї європейської структури з українським парламентом, висловив переконання, що останні парламентські вибори в Україні, які, за оцінкою міжнародних спостерігачів, відбулися «чесно і прозоро», дають добрі підстави сформувати уряд, що продовжить політику реформ. «Шлях України в Європу пролягає через виконання зобов'язань перед Радою Європи, — сказав Р. ван дер Лінден. — Моніторинговий процес, який буде продовжено, — це своєрідна допомога і співпраця. ПАРЄ розглядає моніторинговий процес як підтримку, а не кару».

Президент ПАРЄ також відзначив важливість ролі місцевого самоврядування в Україні, яке, за його словами, «підсилює управління на національному рівні». Тому ПАРЄ за допомогою своїх доповідачів також продовжуватиме в Україні моніторинг щодо балансу між регіональною та

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

центральною владою. На це Голова Верховної Ради зауважив, що український парламент підготував до розгляду проект закону про зміни до Конституції щодо посилення ролі місцевого самоврядування, нову редакцію закону про місцеве самоврядування, відповідні зміни до Бюджетного та Податкового кодексів. «І якщо Україна виконає такі зобов'язання, як дотримання верховенства права, забезпечення прав людини і розвиток демократії, тоді вона має хороші шанси на діалог з Євросоюзом», — переконаний О. Мороз.

Відповідаючи на запитання журналістів, чи є вступ України до НАТО умовою євроінтеграції нашої держави чи до НАТО. Р. ван дер Лінден зауважив, що для України є два дуже важливі сусіди — Росія та ЄС. Тож для України є ключовими питання співпраці і з Росією, і з Європою. Водночас О. Мороз зауважив, що в Універсалі національної єдності, який має бути підписано представниками різних політичних сил за участі Президента України, треба написати таку формулу: НАТО — наш сусід, з яким реалізовуємо програми співпраці. Але питання про вступ до

НАТО може вирішуватися тільки після проведення всеукраїнського референдуму. З другого боку, зазначив Голова Верховної Ради, співпраця з Росією передбачає матеріалізацію договору про Єдиний економічний простір (ЄЕП) в частині зони вільної торгівлі без винятків на принципах СОТ. І це може стати одним із механізмів європейської інтеграції без порушення інтересів України та Росії.

Характеризуючи загалом документ, який готується до підписання, Голова Верховної Ради України Олександр Мороз також висловив сподівання на створення широкої коаліції, яка «має продемонструвати суспільству, що може об'єднатися і реалізувати єдину політику для всієї держави».

Юліана ШЕВЧУК.

Київ — Одеса.

А під час зустрічі Президента ПАРЄ Рене ван дер Ліндена із одеським міським головою Едуардом Гурвіцем, як повідомляє наш власний кореспондент **В'ячеслав ВОРОНКОВ**, йшлося про те, що в Одесі очікують проведення експерименту за Указом Президента України про паралельну дію українського та європейського законодавства. «Дії керівництва України є послідовними, — наголосив Е. Гурвіц у бесіді з високим гостем. — Саме це вселяє надію, що такий експеримент розпочнеться в Одесі найближчим часом».

■ САМОВРЯДУВАННЯ

Є села в містах українських...

«Повноважень вистачає, грошей би ще», — каже Лідія Гончаренко і підкреслює, що її статус просто парадоксальний: голова сільської в місті (!) ради. Отак колись постановили на вимогу громади села Чорнобаївка-2, що належало до Білозерського району. Тоді ж перейменоване в Степанівку, воно є, фактично, північною околицею обласного центру. Через незручність добиратися до сільради в сусідній населений пункт та в районі центру і прирєкли себе люди на урбанізацію. А заодно і на чималий клопіт.

Причетність Степанівки до міста видають хіба що п'ятиповерхові будинки, яких тут аж два!

— Але ж 172 сім'ї в них проживають, — зауважує Лідія Олександрівна. — Проблеми їм дошкуляють значно більше, ніж мешканцям

приватних садиб. Хоча і створено тут товариство співвласників багатоквартирних будинків, але проблеми з їх обслуговуванням це не вирішує — грошей нема. На тлі такої «відрізаності» зібрана квартплата — крапля в морі. Розв'язувати питання самотужки сільраді не під силу — другий бюджетний кошик, з якого можна було б фінансувати та по-

ліпшувати добробут сільської спільноти, сам у жебрацькому становищі. Бо селом Степанівку нарекли, а землі — зась!

— Отож і містом не стали, і селом не залишилися, бо немає основного джерела наповнення бюджету — землі, — каже голова. Отож з ранку й до вечора їй доводиться щось «пробивати» — то водоканал воду відключив, то маршрутки графіка не дотримуються, то в дитсадок чогось не довезли...

У «міському» селі автору цих рядків доводилося бувати не раз — як депутатуві Суворівської районної ради, куди входить Степанівська сільська. А під час цьогорічних перегонів з цікавістю випало спостерігати справжні виборчі дебати! Єдина, запевнили в Комітеті виборців області, громада, котра

ініціювала такий захід. Як же хвилювалася Лідія Олександрівна! Але впевнено, зі знанням справи відповідала на всі запитання. Тож і не дивно, що громада знову обрала її, єдину, до слова, серед усіх кандидатів жінку. Удруге обирають її і членом виконкому Суворівської райради.

— Про що мрію, питаєте? Чую часто, колеги скаргаються на нестачу повноважень. — Достатньо їх, грошей би ще, — каже Лідія Олександрівна. — Бюджет треба формувати знизу і залишати в сільраді не 25 відсотків податку, як зараз, а стільки, скільки треба. Якби моя воля, закон змінила б...

Алла БРУСИЛОВА.

Херсон—Степанівка. На знімку автора: степанівський сільський голова Лідія Гончаренко.

Налагодити співпрацю між гілками влади

■ ПОГОДЖУВАЛЬНА РАДА

(Початок на 1-й стор.).
За попереднім графіком робота парламенту мала закінчитися ще минулого тижня, та оскільки Верховна Рада досі не вирішила одного із ключових своїх завдань — формування уряду, то його засідання триватимуть до завершення цього процесу. «Другого серпня слідує 15-денний термін, коли Президент має обов'язково внести запропоновану коаліційну кандидатуру, і після того як її буде внесено, нам вистачить одного дня, щоб завершити процедуру формування уряду, а до того часу парламент у відпустку не піде», — сказав Олександр Мороз.

Стосовно переліку питань, які можуть бути розглянуті в парламенті цього тижня, то це, зокрема, проект закону про ратифікацію Конвенції Ради Європи про запобігання тероризму та проект закону про внесення змін до статті 258 Кримінального кодексу України, проект закону про приєднання України до Конвенції про договір міжнародного автомобільного перевезення вантажів, про призначення позачергових виборів окремих міських голів,

проект постанови про рішення Кабінету Міністрів щодо ліквідації Одеського інституту Сухопутних військ, проект постанови про провадження Єдиної державної системи моніторингу виробництва, постачання, транспортування, споживання та оплати за паливно-енергетичні ресурси і житлово-комунальні послуги. Також пропонується ратифікувати Угоду про спільні заходи стосовно запобігання блокаді та відвернення її, Угоду про привілеї та імунітети Міжнародного кримінального суду і Міжнародну конвенцію з охорони нових сортів рослин.

Після завершення погоджувальної ради лідер БЮТ Юлія Тимошенко повідомила, що її фракція наполягатиме на невідкладному розгляді законопроекту про скасування пільг для народних депутатів, оскільки сьогодні спостерігається тенденція до багатомільйонного збільшення кошторису Верховної Ради. Водночас вона зазначила, що БЮТ не братиме участі у сесійних засіданнях доти, доки Президент не ухвалить свого

рішення стосовно майбутнього Верховної Ради. Після цього голова регламентного комітету Олександр Єфремов, коментуючи заяву Юлії Тимошенко, зазначив, що проблема збільшення кошторису Верховної Ради надумана, бо це питання поки що не розглядалося на засіданні комітету. Лідер Партії регіонів Віктор Янукович, відповідаючи на запитання, чи буде підписано Універсал, зазначив, що його політична сила дуже ці-

нує ініціативу Президента, спрямовану на стабілізацію політичної ситуації в країні, і Партія регіонів готова її підтримати, хоча, за його словами, до деяких пунктів документа потрібно внести доповнення. Також Віктор Янукович, коментуючи заяву деяких політиків, зазначив, що сьогодні Президент є головною дестабілізуючою силою: «Ми повинні поважати інститут Президента і хоч би яка була створена коаліція, вона повинна вра-

ховувати програму Президента і співпрацювати з Президентом». Відповідаючи на запитання, чи може він в ім'я пошуку компромісу відмовитися від посади Прем'єр-міністра, Віктор Янукович відкинув таку можливість, оскільки «таким є рішення коаліції», Партії регіонів та народу України, і висловив сподівання, що Президент подасть його кандидатуру до парламенту.

Сергій ЛАВРЕНЮК.
Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Наклепників і провокаторів — до відповідальності!

Заява парламентської фракції Соціалістичної партії України
Народний депутат України з ганебним кримінальним минулим з фракції блоку Юлії Тимошенко виступив з підлою провокацією проти Голови Верховної Ради України і лідера Соціалістичної партії України Олександра Олександровича Мороза, без будь-яких підстав звинувативши його в корупції. На заяві засудженого свого часу злодюжки з замашками афериста можна було б не звертати уваги, якби ця провокація так виразно не вкладалася в розроблену і здійснювану Юлією Тимошенко та деякими чинниками з Банкової кампанію морального і політичного терору, дискредитації Верховної Ради і нової антикризової коаліції з єдиною метою: будь-що зруйнувати парламент, відмітити політичну реформу, відродити в Україні авторитарний режим, не дати владі займатися насущними економічними й соціальними проблемами. В цій кампанії її організатори і натхненники, які злісними навмисними діями провокують розпуск парламенту, не гребують відвертими наклепами і брехнею. Олександр Мороз, як один із моральних авторитетів нації і чесний, невідкупний політик, викликає у них особливу, зологічну лють, бо заважає здійсненню їхніх підступних намірів, видаючи себе за патріотичну частину парламенту, поховати парламентаризм і демократію в Україні, підкорити своїм наполеонівським амбіціям український політикум і український народ.

Фракція Соціалістичної партії України попереджає українське суспільство про небезпеку, яка загрожує державі від безвідповідальних політичних авантюристів, котрі заради задоволення владних шкурних інтересів готові кинути державу і народ у хаос нових тяжких випробувань. Саме амбіції та хуліганські дії Юлії Тимошенко і її команди у Верховній Раді дестабілізують ситуацію в Україні, ганьблять її перед цивілізованим світом. Ми вимагаємо від Генеральної прокуратури розслідувати факти наклепу на Голову Верховної Ради України Олександра Мороза і притягти винних до відповідальності. Водночас ми вимагаємо від Міністерства внутрішніх справ і Генпрокуратури надати Верховній Раді інформацію про наявність у фракції блоку Юлії Тимошенко кримінальних елементів і громадян з кримінальним минулим, захистити парламент від наклепницьких кампаній та інсинуацій. Захистити народ від брехні політичних авантюристів повинна і сама Верховна Рада, даючи належну відсіч професіональним провокаторам і брехунам, до яких би політичних сил вони не належали.

Голова фракції СПУ
Василь ЦУШКО.

Заради об'єднання треба відкинути вузькопартійні інтереси Універсал національної єдності: консультації тривають

(Початок на 1-й стор.).
Затягування переговорів з підписання Універсалу, заявив соціаліст Василь Цушко, пов'язане з відсутністю гарантій подання Президентом Віктором Ющенком кандидатури Віктора Януковича на посаду Прем'єр-міністра. Шоправда, прес-секретар глави держави Ірина Геращенко повідомила: Універсал не вдається підписати через наполягання Президента залишити незмінним курс України.

А Партія регіонів вже заявила, що не визнає мову шантажу й ультиматумів у переговорах про підписання Універсалу національної єдності. У відповідній заяві партії, яку розповсюдила прес-служба, йдеться: «Будь-які погрози розпуску пар-

ламенту є порушенням не тільки Конституції і законів України, але і відступом від фундаментальних основ світової і європейської демократії».

Учора, як повідомила прес-служба Президента, Віктор Ющенко обговорив з керівництвом свого секретаріату політичну ситуацію в країні, парламентську кризу та перспективи продовження загальнонаціонального «круглого столу» за участю представників Верховної Ради та громадськості. У нараді також взяв участь т. в. о. Секретаря РНБО України Володимир Горбулін. Глава держави висловив занепокоєння тим, що політичні сили, представлені у Верховній Раді нового скликання, знову обирають для себе мову шантажу за-

мість того, щоб об'єднатися навколо ідеї єдності України та захисту її національних інтересів.

Учора Президент провів політичні консультації щодо ситуації в парламенті з керівником фракції «Наша Україна» Романом Безсмертним. А після обіду глава держави обговорював з лідером Партії регіонів Віктором Януковичем шляхи врегулювання парламентської кризи, позиції фракцій відносно підписання Універсалу національної єдності та готовність політиків відкинути вузькопартійні інтереси заради об'єднання України.

Після зустрічі з Президентом Віктор Янукович припустив, що Універсал може бути підписано у вівторок.

Водночас лідер регіоналів зазначив, що це не означає підписання нової коаліційної угоди.

Універсал національної єдності, переконаний Віктор Янукович, також підпишуть комуністи, які залишаться у складі парламентської коаліції.

На зустрічі з Президентом, зізнався координатор антикризової коаліції, не обговорювалось затвердження прем'єр-міністра. «Про це не йшлося. Є подання Верховної Ради, на яке він (Президент) повинен дати відповідь. Не скажу, що це питання мене не хвилювало, але я принципово його не торкався», — зазначив лідер Партії регіонів і додав, що посада прем'єра не повинна бути предметом політичного торгу.

■ БАЛАНС МІСЯЦЯ

Доходний липень

Доходи громадян, як зазначають банкіри, випереджають зростання економіки, навіть з урахуванням інфляції, не менш як у п'ятеро. Середня червнева заробітна плата порівняно з травнем зросла на 6,1 відсотка і становить 1063,59 гривні.

У липні, окрім тарифів на енергоносії для населення, подорожчали телефонний зв'язок, бензин і проїзд на залізниці.

Дещо про незайману статистику

Днями доволі обізнана з особливостями «планово-економічної кухні» колишнього СРСР жінка запевняла мене, що статистика бреше. Я згадав сумнівні однієї політичної сили стосовно правдивості ВВП зразка 2004 року, які швидко розвіяла спеціальна робоча група, створена за дорученням керівників держави. Тоді довело, що наявність зловживань з відшкодування ПДВ не вплинула на реальний розмір цього макропоказника. Розраховується він за міжнародною методологією, а технічні помилки унеможлиблює трирівневий ступінь збирання й опрацювання інформації — районного, обласного і держкомстатівського рівня. І ВВП, і платіжний, і торговельний баланс країни присіплюють вряди-годи перевіряє МВФ.

(Закінчення на 8-й стор.).

■ АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Таліна ДЗЕРКАЛЬ: «Повноважень достатньо. Залишається вчитися і працювати»

Із початку року набрав чинності Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запобігання фінансовим правопорушенням, забезпечення ефективного використання бюджетних коштів, державного і комунального майна», яким внесено зміни і до Закону України «Про державну контрольно-ревізійну службу в Україні». Чи відчули контролери-ревізори зміни у практичній роботі? Про це розмова нашого кореспондента з начальником контрольно-ревізійного управління в Кіровоградській області Таліною ДЗЕРКАЛЬ.

— Згідно із законодавчими змінами, ми отримали додаткові повноваження зі здійснення контролю над державним і комунальним майном навіть якщо підприємства не є отримувачами бюджетних коштів. Йдеться передусім про використання коштів і розпорядження майном. Раніше таке можливо було лише за рішенням судів. Звісно, існував відомчий контроль,

але практика довела його неефективність. Тож віднині основну контрольну функцію за діяльністю підприємств, державна частка у статутному фонді яких перевищує 50 відсотків, покладено на Державну контрольно-ревізійну службу. Також нам надали повноваження зі здійснення державного фінансового аудиту суб'єктів господарювання державного сектору економіки і в діяльності бюджетних установ. Державний фінансовий аудит — дослідження роботи державного підприємства, метою якого є не покарання, а попередження можливих порушень. Це нововведення у нашій роботі, яке наближує нас до європейських стандартів, і зараз на деяких підприємствах його впроваджує наша служба як пілотний проект. Отже, удосконалено систему фінансового контролю, зокрема, на переході від фіскальних заходів до запобіжних.

(Закінчення на 10-й стор.).

На Маріупольському металургійному комбінаті протягом червня—липня скорочено понад чотири тисячі пенсіонерів. (УНІАН)

■ У НОМЕР

Наркобізнес у погонах

Житомирська область. Чотири роки позбавлення волі, а ще — позбавлення військового звання. Такий вирок виніс суд тепер уже колишньому старшому прапорщику за контрактом Г. У нього двоє неповнолітніх дітей, старі батьки. До закінчення служби йому залишалося кілька місяців. Свое життя зіпсував сам. Зібравши на городі покійного родича коноплі, заготовив мало не чотири кілограми маріхуани. Коли ж спіймали під час спроби реалізувати, став запевняти, що все те добро — для власного вжитку. Але суд урахував і висновки експертизи, яка підтвердила, що наркоманією Г. не страждає, і великий обсяг наркотику: для власного споживання його вистачило б щонайменше на двадцять років.

Олексій КАВУН.

«Чорна вдова» не щадить і дітей

Херсонська область. Чотирнадцять мешканців потерпіли від укусів небезпечного павука — каракурта. Серед постраждалих є діти. На щастя, цього року, на відміну від попередніх, медики не зафіксували смертельних випадків. «Чорна вдова», як перекладається назва цієї комахи, особливо агресивна у період розмноження. Проте кількість випадків укусів нею людей щороку, на щастя, зменшується. Спеціалісти обласної СЕС пояснюють це суворими зимами на Херсонщині, які призвели до суттєвого звуження популяції цього різновиду павуків.

Алла БРУСИЛОВА.

І оздоровлять, і допоможуть

Чернігівська область. У селі Хмільниці урочисто відкрито обласний центр соціально-психологічної реабілітації дітей. Тут допомагатимуть 50 дівчаткам та хлопчикам, які зазнали насильства, тривалий час не навчалися, жили на вулиці. Го-

ловна мета навчально-виховного закладу — надання комплексної соціальної, психологічної, педагогічної, медичної, правової та іншої допомоги дітям віком від 3 до 18 років.

Фото Сергія ПАВЛЕНКА.

Новий комплекс наповнить молочні ріки?

Миколаївська область. У сільгосппідприємстві «Промінь» Арбузинського району розпочали будівництво нового тваринницького комплексу на 2500 голів корів. Для цього підприємства акціонери вже інвестували п'ять мільйонів гривень, закупили потрібне обладнання. Сьогодні «Промінь» відіграє вагомую роль у виробництві продукції в районі: в нього тільки великої рогатої худоби 760 голів, а поголів'я свиней збільшилося протягом двох років майже вдвічі і нині становить 3200 голів. Тварини тут проходять постійний медконтроль, що дає змогу стежити за їхнім станом за комп'ютерною програмою. Керівник підприємства Олександр Остапенко чимало робить для того, щоб здешевити собівартість продукції. Для цього в господарстві, до речі, використовують одне з найкращих обладнань — італійський кормороздавач. А завдяки автоматизації виробництва стадо із 400 голів тут обслуговують три доярки й один робітник.

Олена ІВАШКО.

Оголошення Управління Державного казначейства у м. Києві, надруковане в газеті «Голос України» від 11 липня 2006 року №125, слід викласти в такій редакції: «Гербову печатку Управління Державного казначейства у м. Києві (код ЄДРПО 24262621) в оригіналі вважати недійсною».

За підсумками роботи в січні—липні НКРЗ планує переказати до держбюджету 390 млн. грн. — майже втричі більше плану. (УНІАН)

Не там чисто, де не смітять, а там, де нас нема

Щодня в родині з трьох—чотирьох людей накопичується в середньому від-ро сміття. Тож на кожного мешканця Києва на рік припадає приблизно сто відер, або 180—220 кг твердих побутових відходів (далі ТПВ). Якщо до них додати сміття численних магазинів, базарів, готелів та ресторанів, то їх кількість становитиме 800 тисяч тонн за рік. І це тільки у столиці.

Якщо кількість відходів і надалі збільшуватиметься, то Київ ризикує перетворитися на суцільне звалище. Підприємства, які вивозять ТПВ, скаржаться, що тарифи не покривають витрат. За словами заступника начальника управління благоустрою та комунального обслуговування Міністерства будівництва, архітектури та житлово-комунального господарства Олександра Ігнатенка, пересічний громадянин на місяць сплачує за цю послугу близько однієї гривні. Цього не вистачає, щоб створити належну систему збирання, транспортування й утилізації сміття. Тому в нас ще й досі застосовуються радянські методи збирання відходів: їх або складують на полігонах, або спалюють на спеціальних заводах. До того ж вміст токсичних речовин у ґрунті навколо полігонів вже перевищує допустимі норми в сотні разів. А сміттєспалювальні заводи — головне джерело викидів у повітря діоксину азоту й твердих часток різноманітних металів: свинцю, цинку, марганцю, олова тощо.

Для розв'язання цієї проблеми Каб-

мін затвердив порядок формування тарифів на послуги з вивезення побутових відходів. Очікують, що нова тарифна політика привабить інвесторів.

А поки що Київ зробив перший крок до європейської системи поводження зі сміттям. У столиці його сортуватимуть. Міська влада вже виділила понад два мільйони гривень на це та закуплено 295 спеціальних кон-

тейнерів. Жителі Дарницького району вже ділять свої відходи на два основні блоки — органічні та неорганічні. Найближчим часом до системи підключаться ще дев'ять ЖЕКів. Адже, за соціологічними дослідженнями, кияни виявили повну готовність сортувати сміття.

Наталія ОВДІЄНКО.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Малюта гарні й ручні

Миколаїв. 20-річна працівниця Миколаївського зоопарку **Наталія Панасенко (на знімку)** замінила матір двом пуменятам — Феклі і Федорові. Тут вони з'явилися на світ три з половиною місяці тому, але недбайлива матуся спочатку відмовилася їх годувати, а тоді й зовсім залишила нащадків напризволяще. Наталія не тільки шість разів на день годувала малюта, а й робила їм масаж, водні процедури, стежила за їхнім розвитком, гралася з ними. Що й казати, нудгувати «мамі» не довелося. Зараз зміцнілі і підрослі пуменята повернулися до зоопарку.

Фото

Олександра КРЕМКА (Укрінформ).

Викидам — стоп!

Донецька область. Авдіївський коксохімічний завод розпочав експлуатацію замкненої системи утилізації рідких відходів вуглезабагачення. Раніше їх викидали до шламонакопичувача, що знаходиться у природній балці на 118 гектарах, перегородженій греблею. Однак за останні роки шламонакопичувач практично вичерпав свій ресурс. А нарощування висоти греблі могло б зашкодити безпеці довкілля. Тому на підприємстві й створили замкнену систему утилізації рідких відходів, яка коштувала заводчанам 55 мільйонів гривень. Варто зазначити, що за новою системою утилізації відлятимуть тверді залишки, які вивозитимуть у відвали, а очищену воду повертатимуть назад до заводського технологічного циклу.

Ліна КУЩ.

■ ФАКТ І КОМЕНТАР

«Я не хочу, щоб лейтенанти тисячами йшли під Верховну Раду»,

— сказав в. о. міністра оборони Анатолій Гриценко на засіданні Громадської ради при МО України. На ньому військове керівництво обговорювало з лідерами громадських організацій питання фінансування Збройних Сил. На цей рік Міноборони з 8,9 мільярда гривень, передбачених Держпрограмою розвитку ЗС на 2006—2011 роки, реально із держбюджету виділили ледь 7 мільярдів. Решту Кабмін запропонував військовим заробити самим. Анатолій Гриценко вважає: армія може зароби-

ти не більш як 800 мільйонів гривень, і той факт, що люди в погонах займаються торгівлею, навряд чи є нормальним.

Заробляє Міноборони на розпродажу надлишкового майна, але основні кошти мають надійти від реалізації військових містечок, які вивільняються під час реформування війська. Але й досі Кабмін не затвердив порядок реалізації цих містечок. На наступний рік військовому відомству дадуть узагалі лише 6,7 мільярда гривень (держпрограмою передба-

чено 12 мільярдів). І це за зростання цін. Чимало знову-таки доведеться заробити самим, але ж запаси майна та військових містечок у Міноборони не безмежні.

До речі, зарплатня армійського офіцера нижча, ніж в інших силовиків. Міноборони ініціювало проєкт постанови Кабміну стосовно зрівняння «армійської» зарплатні, але Мінфін «став у позу».

— У країні сьогодні середня зарплата — близько 1000 гривень, в Києві — більше, а наш лейтенант

отримує 850 гривень, — сказав міністр оборони. — Як можна офіцера мотивувати відповідально ставитися до виконання службових обов'язків, виявляти ініціативу, йти на втрати, пов'язані з військовою службою, а тим паче, коли в нього немає житла, дружина не працює? Як це пояснити лейтенанту? Я не хочу, щоб лейтенанти тисячами йшли під Верховну Раду. Але я хочу, щоб їх права було захищено, щоб до офіцерів в державі було нормальне ставлення.

Дмитро ТИМЧУК.

Зарплатня армійського офіцера нижча, ніж в інших силовиків

■ ЦИФРА

1 мільярд гривень

Кабінет Міністрів України прийняв постанову про будівництво залізничної магістралі «Ізмаїл—Рені». Замовником будівництва визначено державне підприємство «Одеська залізниця».

Планована кошторисна вартість будівництва 1 мільярд гривень. Ще мільярд гривень буде витрачено на будівництво залізничної інфраструктури: вокзали, станції, залізничні депо.

Державна адміністрація залізничного транспорту здійснить підготовку проектної документації та початку будівництва за рахунок коштів, що їх направляють на збільшення активів підприємств галузі, а також за рахунок чистого прибутку від їхньої роботи за результатами 2006 року. Передбачається, що окупиється проект за 30—40 років.

З початком експлуатації магістралі «Ізмаїл—Рені» всі вантажі до українського Придніав'я транспортуватимуть винятково територією України, оминаючи Молдову.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

■ ФОТОФАКТ

В Одесі відбувся VI міжнародний конкурс краси «Miss Tourism International, Ukraine, Black Sea 2006», одна з цілей якого — залучити туристів в Україну. На знімку (ліворуч): переможниця VI офіційного міжнародного конкурсу краси «Miss Tourism International, Ukraine, Black Sea 2006» Оуялі Моуз (Франція) і «Miss Tourism of Ukraine» Олена Жуган (Харків).

Фото МаХа (УНІАН).

■ СВІТ КОРОТКО

ІРАН
Резолюція ООН неприйнятна
Іран, ще не бачачи остаточного варіанта резолюції Ради безпеки ООН з ядерного питання, вже виступає проти. Якщо там буде вимога припинити роботи зі збагачення урану під погрозою введення санкцій, Тегеран на це не піде, повідомляє радіо Ірану. У попередньому документі від Тегерана вимагали до кінця серпня припинити усі роботи зі збагачення урану. Але Росія і Китай наполягали на тому, що резолюція має бути не ультиматумом, а пропозицією іранському керівництву продовжити подальше співробітництво.

ГРУЗІЯ
Військові в Кодорській ущелині?
За словами помічника головнокомандувача військ Росії полковника Ігоря Кошаченкова, з посиленням командування дислокованих у зоні конфлікту російських миротворців, Грузія перекинула у верхню частину Кодорської ущелини 50 автомобілів і понад 500 збройних солдатів. Одну з колон очолював головний військовий спостерігач Грузії в зоні конфлікту — полковник Валерій Джапаридзе, — уточнив помічник головнокомандувача, передає «Газета. ru». Водночас Грузія створює блокпости у верхній частині Кодорської ущелини.

КОНГО
Перші демократичні вибори
У Демократичній Республіці Конго відбулися перші за 40 років демократичні вибори президента і парламенту. На посаду глави держави претендувало більш як 30 кандидатів. Бажаючих одержати депутатський мандат було близько десяти тисяч. Результати будуть відомі через три тижні. Якщо жоден з претендентів на посаду Президента не набере абсолютної більшості, то 29 жовтня відбудеться другий тур.

АФГАНІСТАН
Підірвано мечеть
Вісім чоловік загинули, ще 16 поранено в результаті теракту на сході Афганістану. Вибух прогрімів в одній з мечетей. Вибуховий пристрій заклали в припаркований біля храму поліцейський автомобіль. Серед убитих — п'ятеро співробітників правоохоронних органів і троє дітей. Теракт було здійснено під час похорону колишнього польового командира моджахедів, на яких був присутній губернатор однієї з провінцій. Слідство не виключає, що саме він був головною мішенню.

Утоптали стежечку на... кордоні

Дедалі частіше намагаються незаконно перетнути держкордон України вихідці з Молдови.

Нещодавно співробітники спецпідрозділу УСБУ в Закарпатській області, повідомляє пресслужба цього відомства, в одному з помешкань Ужгорода виявили 25 громадян Молдови. Затримано також їхнього

співвітчизника — одного з організаторів нелегальної переправки іноземців до України. Він же мав доставити земляків до україно-словацького кордону. Мета вояжу — Італія. Тривають пошуки інших осіб, причетних до організації цього каналу нелегальної міграції.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.
Закарпатська область.

Нові технології накручують ціни

Чи обґрунтовані тарифи на зберігання зерна на хлібоприймальних підприємствах Вінниччини?

Саме це вирішило з'ясувати територіальне управління Антимонопольного комітету України на замовлення облдержадміністрації. Як повідомив заступник голови Вінницької облдержадміністрації Василь Черній, підставою для такого з'ясування стали факти суттєвих розбіжностей (від

30 до 35%) при оплаті господарствами послуг хлібопідприємств. 26 таких підприємств готові прийняти 1,2 мільйона тонн зерна. На чотирьох із них запроваджено нові технології сушіння і зберігання збіжжя. 15 мають комп'ютерну мережу. Вдосконалено вагове господарство. Саме цим обумовлюють різницю у вартості послуг, пояснив голова асоціації «Хліб Вінниччини» Геннадій

Дубенков. Чи так це насправді, покаже перевірка зернових комор.

За прогнозами фахівців, область цього року має забезпечити себе продовольчим зерном у чотири рази більше від потреби. Перші намолотки (зібрано 100 тисяч тонн зерна) показали, що урожайність усіх культур вища за минулорічну в середньому на 1,5—2 центнери.

Вл. інф.

Припинення авіаударів — не привід припинити війну?

(Початок на 1-й стор.).

Про перемир'я оголосив представник держдепартаменту США Адам Ерелі, коментуючи переговори ізраїльського прем'єр-міністра Ехуда Ольмерта і держсекретаря США Кондолізи Райс, що пройшли вчере в неділю.

Кондоліза Райс представила підготовлені Вашингтоном параметри угоди про припинення збройного протистояння в зоні лі-

вано-ізраїльського конфлікту. Пропозиції американської адміністрації, судячи з інформації, що просочилася в місцеву пресу, включають розміщення на півдні Лівану «міжнародних сил стабілізації» кількістю майже 30 тисяч військовослужбовців в обмін на відхід ізраїльських військ з «ферм Шебаа» — спірної території на стику кордонів Ізраїлю, Лівану і Сирії.

За повідомленнями деяких

джерел, ізраїльська влада також погоджує з ООН виділення 24-годинного періоду, протягом якого мирні ліванці зможуть залишити район воєнних дій. Ізраїль, крім того, не перешкоджатиме доправленню гуманітарних вантажів у регіони, які постраждали від війни. Водночас міністр юстиції Ізраїлю Хаїм Рамон заявив: рішення про припинення повітряних ударів по Лівану не

означає, що припинено війну. «Це не припинення війни, — підкреслив ізраїльський міністр, — припинення війни сьогодні стало б перемогою для угруповання «Хезбола» і світового тероризму».

Тим часом у понеділок бойовики ліванського угруповання «Хезбола» обстріляли північ Ізраїлю. По ізраїльському місту Кір'ят-Шмона було випущено чотири ракети. Обійшлося, щоправда, без жертв.

■ ФОТОФАКТ

Командувач ЧФ віце-адмірал Олександр Татаринов (перший праворуч) разом з почесними гостями приймає у Севастополі парад російських Військово-Морських сил з нагоди Дня Військово-Морського флоту Росії.

Фото Олексія ЗАБУСИКА (УНІАН).

Про причини аварії розкажуть скриньки

Знайдено «чорні» скриньки російського бомбардувальника Су-24М, який зазнав аварії в Калінінградській області. Літак розбився під час зльоту з аеродрому в Черняховську. Обидва пілоти загинули, не встигнувши катапультиватися. Бомбардувальник-винищувач Су-24 разом ще з трьома літаками мав узяти участь у повітряному параді, присвяченому Дню Військово-Морського флоту Росії. Незважаючи на аварію літака, три інші Су-24 виконали польоти над акваторією Балтійського моря, повідомляє УНІАН.

Ланцюгова реакція

■ ТЕМА

Упродовж останніх трьох місяців пережила неприємності. Недавно злодій намагалися забратися у мою квартиру. Щоправда, не впоралися із замком і пограбували три сусідські, в яких вони були простіші. Невдовзі у мене вкрали гаманець (і не вперше!), а в неділю — портативний радіоприймач, котрий прихопила з собою в столичний Гідропарк. Тож складається враження, ніби світ навколо ворожий та агресивний, у якому тебе щомиті намагаються вгризнути, напасти, скривдити. А про відчуття безсилля і незахищеності годі й говорити.

Можна, звичайно, сказати: роззява. Але справа все-таки не тільки в моїй неуважності: гаманці, сумки, дрібні речі, й не лише дрібні, як розповідають співробітники та знайомі, викрадали й у них. До крадіжок у транспорті ми вже звикли. Як і до того, що без догляду не можна

нічого залишити й на мить. Хоч у нас є міліція, котра мала б з цим боротися. Але кому спадає на думку йти про це заявити? Навіть попри заперечення глави цього відомства про те, що відсотки розкриття злочинів зросли. Втім, кажуть, що така ситуація — результат ланцюгової реак-

ції: якщо крадуть «верхи», то чи треба дивуватися, що це саме роблять «низи»?

Скажімо, в магазинах і на ринках продавці безсоромно обважують нас щонайменше на 100—200 грамів. Цього вже ніхто й не заперечує, висуваючи просто-таки вбивчий «аргумент»: має ж людина заробити не лише для хазяїна, а й для себе. Але коли явище стало масовим, то передовсім держава повинна покласти цьому край.

Ми підносимо «конверти» лікарям, бо в них низька зарплата. А також з цієї самої причини — працівникам ЖЕКів, учителям, викладачам вузів, чиновникам — усім, від кого так чи інакше залежимо. Недавно привітала доньку моєї знайомої, котра вступила до медичного вузу. «От тільки зарплати медиків не дуже добре году-

ють», — поспівчувала я. «Нічого, — не зажурилася знайома, — кожен пацієнт щось та покладе в кишеню халатика...». Сказала це в присутності доньки. Чи буде цей майбутній лікар вважати приниженням «конверт» від пацієнта?

Нещодавно впродовж тривалого часу не вдавалося оформити в нотаріуса документи купівлі-продажу. Він насправді висував трохи дивні, навіть як на мене — не знавця юридичних правил, підозри щодо моїх намірів. Мій знайомий — бувалець у таких справах, почувши про безрезультатні спроби, засміявся: «Не могла йому сотню сунути?» Не могла! І не можу, бо коли потрапляю в ситуацію, де треба «сунути», то, здається, що неодмінно принижую не лише гідність іншої людини, а й власну.

У нашій країні низькі зарплати та пенсії у переважній більшості громадян, але вони щоразу несуть хабарі не лише тим, у кого зарплати вищі, а й людям з такими само ставками, як і в них. І що більше уряд бореться з корупцією, то більше громадяни переконуються в марності його зусиль. Як і невисокій ефективності «боротьби» нашої міліції з бандитами — великими й дрібними. То чому нікому не спадає на думку, що, можливо, методи цієї боротьби треба змінити? Щонайменше ввіймати бандита чи злодогу...

Валентина ПИСАНЬСКА.

Херсонська облдержадміністрація планує запровадити в своїй роботі європейську систему управління кістю ISO

Міжнародний валютний фонд поліпшив прогноз зростання ВВП України в 2006 році з 2,3% до 5%. (УНІАН)

■ НОВИНИ

Вантажівкою через цвинтар

Закарпатська область. 22 надмогильні хрести та цвинтарну огорожу пошкодив на новому перечинському міському цвинтарі мешканець села Зарічова. Як згодом пояснив правоохоронцям вандал, він поспішав на допомогу товаришеві, бо в того заглух двигун вагоза. Щоб скоротити дорогу, подався своєю вантажівкою через цвинтар. Порушника «вирахували» за слідами від шин автомобіля.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Шахраї в мережі Інтернет

Дніпропетровськ. Спеціалісти ЗАТ КБ «ПриватБанк» у Дніпропетровську знешкодили фальшиву платіжну систему, яку виявили в українській частині мережі Інтернет. Її створила група шахраїв для викрадення у власників платіжних карток даних про свій рахунок.

Після того, як від кількох клієнтів банку надійшли запитання про правочинність діяльності названого шахраями «спільного проекту банку і однієї з компаній», «ПриватБанк» офіційно попередив усіх власників платіжних карток банку про небезпеку співробітництва з цим шахрайським сайтом у мережі Інтернет. Служба безпеки банку розпочала комплекс заходів із знешкодження та затримання шахраїв. Як повідомили у банку, від злочинної діяльності шахраїв ніхто з його клієнтів не постраждав.

Сергій КРАВЧЕНКО.

Золоті квіти Євгенії Данилюк

Волинська область. Жодне свято в районному центрі Ратному не проходить без виставки робіт народної майстрині Євгенії Данилюк із села Гіркини. Залюбки оглядали їх ратнівчани і гості селища під час святкових заходів з нагоди 62-ї річниці звільнення Ратнівщини від німецько-фашистських загарбників. Картини із соломки, вишиті рушники, скатертини, серветки Євгенії Олександрівни прикрашають квартири багатьох людей, офіси фірм, кабінети лікарів, стіни шкіл не лише в Україні, а й у далекому зарубіжжі. Адже в кожну із робіт вона вкладає свою поетичну душу. Тому випрошують вони добро, дарують добрий настрій і роблять світлішим навіть похмурий день. Нині Євгенія Олександрівна передає секрети своєї майстерності учням районного центру. Тож, можливо, зовсім скоро поруч з роботами знаної на Волині художниці ми побачимо і творчі доробки її юних послідовників.

Микола ЯКИМЕНКО.

На знімку: Євгенія Данилюк зі своїми роботами.
Фото автора.

Повідомлення Про загальні збори акціонерів ЗАТ «Лізингова компанія «Хліб України»

Закрите акціонерне товариство «Лізингова компанія «Хліб України» повідомляє, що 15 вересня 2006 року о 9 годині відбудуться загальні збори акціонерів ЗАТ «Лізингова компанія «Хліб України» за адресою: м. Бахчисарай, вул. Підгорна, 98, приміщення Бахчисарайського хлібозаводу.

Порядок денний:

- Про обрання голови та секретаря загальних зборів акціонерів ЗАТ «Лізингова компанія «Хліб України».
 - Затвердження результатів роботи ЗАТ «Лізингова компанія «Хліб України» за 2005 рік.
- Реєстрація учасників зборів - 15.09.2006 року з 8:15 до 8:55.

У Харкові бум пам'ятників

Незабаром у місті з'явиться пам'ятник відомому архітекторові харків'янину Олексію Бекетову. Він залишив після себе понад сотню різноманітних споруд, багато з них і понині створюють неповторне обличчя промислової столиці України, його особливий колорит.

У своєму улюбленому кріслі з проектом нового будинку в руці. Таким побачив великого архітектора скульптор Сейфаддін Гурбанов. Крісло — точна копія того, в якому сидів Олексій Бекетов у своєму кабінеті. У монументі буде використано цільний 3,5-метровий шматок граніту. Скульптор працює над пам'ятником менш як тиждень, але вже кілька разів вносив корективи до свого твору.

Художник каже, що недавно приїжджав онук Олексія Бекетова. Розповідав про свого діда, його звички. До речі, відкриття пам'ятника має відбутися в день міста — 23 серпня. Попередньо влада планує встановити його перед будинком ХІБІ, де О. Бекетов викладав два десятки років.

Найближчим часом в обласному центрі з'явиться ще кілька нових пам'ятників. Монумент відомої харків'янки Людмили Гурчен-

Фото із сайту www.kharkivoda.gov.ua.

ко, ймовірно, прикрасить майданчик перед оперним театром. Наступного року планують увічнити в бронзі фізика Льва Ландау. А в

райцентрі Барвінкове незабаром має з'явитися Іван Мазепа.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Бісилися вандали

Суми. Більш як 30 надгробних пам'ятників понівечили упродовж суботнього вечора на одному з цвинтарів обласного центру троє молодих недолудків. Організаторами вандалізму стали 15-річна Ірина та 18-річна Галина.

Вечірній похід «за славою» подружки розпочали вранці зі шедрої випивки. Спочатку заправився «Бренді-колою», потім пивом. Коли ж зустріли 18-річного Олексія, перейшли на «серйозніші» напої. «Банкет» вирішили завершити на цвинтарі, де трошили все, що під руки потрапить. Так упродовж однієї години під п'яний вереск

сплюндрували пам'ятники на 31 могилі.

Недолудків зупинив наряд патрульно-постової служби, викликаний мешканцями прилеглих будинків. Під час попереднього слідства трійця, не зумівши зрозуміло і логічно пояснити свій вчинок, заявила: «Стало прикольно і вирішили побіситися»...

Проти вандалів порушено кримінальну справу за ст. 297 КК України — наруга над могилами, яка передбачає або штраф у розмірі 100 неоподатковуваних мінімальних зарплат, або арешт терміном до 6 місяців чи позбавлення волі до 3 років.

Вл. інф.

Дитячий лікар віз наркотики

Звідки й куди 27-річний дитячий лікар поліклініки одного з міст області мав доставити партію амфетаміну, нині встановлює слідство. Його затримали співробітники відділу боротьби з незаконним обігом наркотиків Донецького міського управління міліції. У виявленому в нього поліетиленовому пакеті містився білий порошок — як установила експертиза, психотропна речовина амфетамін вагою 226 грамів. Приблизна ціна вилученої партії — понад 55 тисяч гривень.

Тим часом співробітники такого ж відділу Маріупольського міськуправління міліції перекрили канал постачання наркотичних речовин зі Львівської області до приморського міста. Від одного наркоторгівця міліціонери отримали адресу «пункту» продажу в Західній Україні, де оперативники виявили виробників — двох братів. Вони вирубували мак, а потім переробляли його на концентрат опію. Загальна вартість вилученого товару за цінами чорного ринку — близько 800 тисяч гривень. Порушено кримінальну справу.

Ліна КУЩ.

Леніна відправляють у заслання

Міністр культури і туризму України Ігор Ліховий не заперечує проти рішення сесії Одеської міської ради про перенесення пам'ятника Леніну з центральної площі міста — Куликового Поля — до парку Ленінського комсомолу.

Рішення сесії міської ради і розпорядження Міністерства культури і туризму спричинили бурхливу реакцію серед комуністів Одеси. Вони провели пікетування квартири, в якій проживає міський чинов-

ник, котрий відає питаннями охорони пам'ятників історичної і культурної спадщини. Комуністи заявляють, що не дадуть владі «знушчатися з пам'ятника вождю світового пролетаріату і готові організувати цілодобову його охорону».

Разом з монументом Леніну до передислокації готуються пам'ятники «Героям-потомкінцям» і двічі Герою Соціалістичної Праці Валентину Глушку.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

ФУТБОЛ НА КІСТКАХ

ня останків по-християнськи. Це наш святий обов'язок. Тим більше, що це, може, останки когось із наших далеких родичів, — кажуть прихожанки місцевої Свято-Троїцької церкви Лідія Попач, Антоніна Тригубець, Віра Стельмах, висловивши таким чином думку мешканців усього села Колоденка.

А тим часом хтось із колоденців поставив на стадіоні маленький хрестик у пам'ять про безіменного героя.

Євген ЦИМБАЛЮК, Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

■ ВІДГОМІН МИНУЛОГО

Учні Колоденської школи Рівненського району не підозрювали, що шкільний стадіон розташований на місці заховання часів Великої Вітчизняної війни.

Коли працівники трактором вирівнювали стадіон, готуючи його до нового навчального року, на глибині 20 сантиметрів виявили людські кістки. Про знахідку директор школи повідомив у сільраду, а звідти — у міліцію. Правоохоронці, оглянувши останки, припустили, що вони пролежали в землі з часів Великої Вітчизняної війни. Зараз цю версію перевіряють експерти.

— А що там перевіряти, — каже одна з найстарших жителів

Колоденки Серафима Юхимівна Максук (на знімку). — Під час війни гітлерівці привозили у школу людей із ближніх сіл. Тут допитували, тут убивали. А закопували, де доведеться. Ось буквально за 50 метрів від школи стоїть хрест. Це в пам'ять про загиблих односельців. Родичам тоді все-таки дозволили забрати тіла і захоронити. А кого не забрали, закопали на цьому місці, під хрестом. Страшно про це згадувати. Бо було, що цілими сім'ями винищували, як, наприклад, Коцюків — батьків, двох дочок та п'ятилітнього сина.

— У будь-якому випадку ми готові провести перезахоронен-

По новому колу

Знайомий літератор
якось скаржився:

— Всі гарні назви вже
розібрали! Як звучить:
«Війна і мир»? А «Злочин
і кара»? А «Весняні во-
ди», зрештою?!

Справді, і «Чергові
завдання Радянської вла-
ди» уже написані класи-
ком і багаторазово закон-
спектовані тими, хто в
минулі роки цей твір
вивчав. І не тільки тому,
що інститутська програ-
ма того вимагала, а й для
сприйняття розвитку
людської думки. Все-та-
ки кращої за демократію
системи управління не
створено, а будь-яке на-
родовладдя завжди має
потребу в розвитку.

Інша справа, що дек-
ларовані цінності — так
було за всіх часів і прак-
тично у всіх народів! —
не завжди відповідають
повсякденній практиці, а
благими намірами часом
буває вимощена дорога в
пекло.... Але ж це не при-
від остаточно зупинити-
ся, перестати думати про
майбутнє? Це — скоріше
нагадування, що робота
над помилками має бути
виконана і правильні
висновки затверджені на-
зубок. Щоб потім уже не
наступати на ті само
граблі.

Ще кілька років тому
про право Рад усіх рівнів
на реальну участь у ре-
альному керуванні краї-
ною говорили якщо не
пошепки, то півголосом
точно. Тема була не з по-
пулярних, хоча ті, хто пе-
ребував на Олімпі влади
назубок цитували слова з
Конституції про те, що
влада належить тільки
народу, що ніхто не може
на цю владу зазіхнути.
Але ж робили інакше. І
суспільство звикло, що
головний, начебто, на
папері народ, а на прак-
тиці — навіть його ви-
борні представники,
власне кажучи, потрібні
тільки щоб «делегувати
повноваження», якими
потім заправляють чи-
новники на різних рів-
нях. Усі розуміли, що не
діло це, але всі воліли
відмовчуватися, старанно
роблячи вигляд: так пра-
вильно, і дві руки одного
тулуба, дві гілки влади
допомагають одна одній.
А насправді одна «рука»

давно не тільки підміни-
ла другу, а й систематич-
но сварилася на неї то
пальчиком, а то й кула-
ком...

Мабуть, якщо за що і
скажу «спасибі» «жовто-
гарячим» з їхньою «пома-
ранчевою революцією»,
— за те, що гасло «Вся
влада Радам!» постало не
тільки на повен зріст, а й
руба. Уточнімо: не від ве-
ликого демократизму но-
вих «вождів нації», котрі,
як засвідчила практика,
не тільки не від того, щоб
залишити собі старі
«диктаторсько-автори-
тарні» повноваження», а
ще й прирізати їх! Кого,
коли повнота влади обтя-
жувала?!

Але Україна все-таки
була змушена згадати —
як без цього з європей-
ським вибором, про який
торочили всі і всім! —
про європейські-таки
норми демократії, про
взяті на себе зобов'язан-
ня і, нарешті, навіть про
політреформу. Одне сло-
во, у регіональних і міс-
цевих органах представ-
ницької влади з'явилася
реальна перспектива ста-
ти тим, чим вони повин-
ні бути насправді.

Що цікаво: мені регу-
лярно доводиться роз-
мовляти з колегами, які
чимало років віддали ро-
боті в місцевому самов-
рядуванні. І незалежно
від місця проживання,
політичних пристрастей
вони однастайні в одно-
му: час змінювати систе-
му державної влади! Біль-
ше того, якщо за росій-
ську мову тебе хто й обіз-
ве упереджено сепаратис-
том чи агентом Москви,
то тема формування бюд-
жету «знизу вгору», а не
навпаки, отримання пов-

новажень безпосередньо
в регіонах визначати ос-
новні напрями розвитку і
перестати з кожною дріб-
ницею кланятися столиці
— поєднає всіх! Адже,
хоч би під яким прапо-
ром боролися за владу
думаючи люди, вони чу-
дово розуміють: говорити
про благополучну країну
можна тоді, коли вирі-
шальне слово належить
тому, хто заробляє, а не
тому, хто зароблене роз-
поділяє, послуговуючись
більше батоном, аніж
пряником!

З тих же розмов виніс
ще й іншу переконаність:
не багато хто вірить, ні-
би, щойно змінившись,
центральна влада відразу
кинеться ділитися своїми
можливостями. Таж вип-
равдання знайдуться зав-
жди, а віддавати те, що
маєш, страшенно боляче
і до сліз шкода. Та й дос-
від у місцевого самовря-
дування багатий — скіль-
ки разів йому обіцяли,
скільки гарних слів ска-
зали, але реально допо-
магати піднятися на ноги
не квапився жодний пре-
зидент, жодний голова
Верховної Ради чи парла-
ментарій.

Тут відійду від нашої
реальності, щоб уточни-
ти: немає сумнівів, рено-
ме України в очах Євро-
пи сильно підупало через
наше вкрай бурхливе по-
літичне життя. Надто
вже ми непередбачувані,
надто своєрідно дехто
розуміє демократію, не
відокремлюючи її від
особистого абсолютизму.
І Європа дуже пильно
вдивляється в ті процеси,
що відбуваються в дер-
жаві. Отже, треба робити
якісь рішучі кроки, щоб
дати зрозуміти: ми не
збираємося збочувати до
чергової диктатури, а
пам'ятаємо і про права
людини, і про інші за-
гальносвітові цінності.

Як аргумент наведу
приклад: зовсім недавно
відбувся спеціальний се-
мінар «Децентралізація:
як добитися результатів»,
організований швейцар-
ським «Агентством роз-
витку і співробітництва»,
що пройшов на базі На-
ціональної академії наук.
Погодьтеся, це саме по
собі свідчить про рівень.
Серед учасників — одра-

зу кілька представників
Ради Європи, вищі поса-
довці нашої держави, ба-
гато визначних західних
дипломатів і науковців.
Досить сказати, що з
привітальним словом до
зібрання звернувся Над-
звичайний і Повноваж-
ний Посол Швейцарії в
Україні, а в дискусії, що
потім розгорнулася, взяв
участь один із керівників
посольства Великобрита-
нії. Причому усе це — не
для того, щоб поставити
галочку у звітах по своє-
му відомству чи написа-
ти формальну доповідну
уряду. Відчувається щи-
рий інтерес до того, які
перспективи справжньої
демократизації нашої
країни...

Про що говорили? Бу-
ли й такі, хто намагався
перекрутити дійсність.
Як, скажіть, оцінити зая-
ву цілком серйозної ні-

Країні треба
жити,
розв'язувати свої
реальні
проблеми, а не
розучувати
молитви на честь
різних месій.

бито людини, котра з ро-
зумним виглядом розпо-
відає, що в Україні пот-
рібна посиленна централі-
зація через особливості
ситуації і національного
мислення. Мовляв, якщо
переглядати систему, то
доведеться звільняти чи-
новників з адміністрацій,
а місцеве самоврядуван-
ня таке слабке й нездат-
не до розвитку, що відра-
зу настане занепад!

Коли надали слово, я
відверто сказав, що ду-
маю про такі пасажі і про
потенціал рад. Скільки у
нас на Луганщині серед
депутатів докторів і кан-
дидатів наук! Та хіба
тільки в нашому регіоні
так? І кожний, кому до-
вірили виборці, має і ос-
віту, і життєвий досвід.
Та що далеко ходити —
область от уже протягом
кварталу без голови дер-
жадміністрації — і не по-
мітила. А деякі райони і
по півтора року працю-
ють без призначенців, а

справа від цього не
страждає. До речі, цен-
тралізація — адже це бич
і для виконавчої влади.
Чи легко працювати під
постійним страхом звіль-
нення? Тут багато хто ду-
має про самозбереження
і про те, як догодити на-
чальству, а не про вті-
лення в життя програм
розвитку регіонів.

Після мене виступав
керівник служби політи-
ки та інституційного роз-
витку секретаріату Пре-
зидента Ігор Коліушко,
який погодився з основ-
ними тезами, визнавши
тим самим: проблема в
країні є, і її треба вирі-
шувати! Інша справа: як?
Думаю, зрозуміло — роз-
виток політреформи має
стати основою нормаль-
ного майбутнього країни.
Треба домагатися і як-
найшвидшого прийняття
чотирьох законів — про
місцеве самоврядування,
про адміністрації, про
Кабмін і про Президента.
Це стане базою для сер-
йозного виправлення іс-
нуючого становища,
дасть можливість для
розвитку країни та її міс-
цевого самоврядування,
котре і є, за великим ра-
хунком, вираженням волі
народу.

Сперечатися з необ-
хідністю таких кроків не
стали навіть записні опо-
ненти, а от скептики...
Вони, звичайно, є в
будь-якій справі, та
особливо багато саме се-
ред працівників місцево-
го самоврядування. З
досвідом приходить і біль-
ше — скільки їх били, м'яли,
ламали через коліно, обі-
цяли й обманювали...
Чесно кажучи, багато
хто, власне, й не витри-
мував: приходили на ви-
борні посади сповнені
ідей і прагнень, а за
якийсь час згасали. І або
залишали своє місце, або
«лягали» під виконавчу
владу, вже думаючи біль-
ше не про своїх вибор-
ців, не про свій край, а
про особисте благопо-
луччя.

Тому вважаю: для то-
го, щоб місцеве самовря-
дування у країні стало
справді реальною силою,
воно повинно бути прак-
тично монолітно об'єд-
нане навколо основних
ідей народовладдя. На-

певно, ніколи в країні не
було б такого роздраю і
не зростав би невпинно
рівень недовіри і право-
вого нігілізму, коли всі
підозрюють усіх і всі всіх
же ненавидять, якби ви-
борам, припустімо, пере-
дував Всеукраїнський
з'їзд депутатів усіх рівнів.

Звичайно, він не по-
винен бути ні маріонет-
ковим, ані декоратив-
ним. А щоб так було, у
перервах між з'їздами
потрібний робочий ор-
ган, яким міг би стати
Конгрес місцевого і регі-
онального самоврядуван-
ня, що офіційно одержав
би право законодавчої
ініціативи. Консульта-
тивні функції у тих пи-
таннях, що стосуються
місцевого самоврядуван-
ня і розвитку регіонів,
природно, передбачають-
ся.

Нагадаю: за підсумка-
ми того референдуму, що
були так майстерно «за-
милені» колишньою вла-
дою, народ висловився за
створення двопалатного
парламенту, де в другій
палаті саме і мали б бути
представлені регіони.
Напевно, сьогодні до та-
кого рішучого кроку ми
остаточно не готові. Але
це не означає, що ідеї ре-
гіонального представ-
ництва мають бути ціл-
ком ігноровані. А поготів
зараз, коли Верховна Ра-
да формується за партій-
ними списками і пере-
січному виборцеві не-
можливо знайти того,
хто конкретно відповідає
за його село, район, міс-
то.

Рано чи пізно, але
спадє все політичне шу-
мовиння, здійняте в про-
цесі поділу влади і спри-
чинене особистими амбі-
ціями збанкрутих полі-
тиків. Країні треба жити,
розв'язувати свої реальні
проблеми, а не розучува-
ти молитви на честь різ-
них месій. І жити їй ба-
жано щасливо й у дос-
татку. А домогтися цьо-
го, цілком ігноруючи
думку регіонів і сподіва-
ючись тільки на мудрість
київського чиновництва,
неможливо. Бо не таке
воно вже й мудре.

Та й Київ — це ще не
вся Україна.

Віктор ТИХОНОВ,
народний депутат України.

■ РЕКЛАМА

БАЛАНС за II квартал 2006 р. ТОВ "Укрпромбанк" м.Київ			
Рядок	Найменування статті	На 01.07.2006 р.	На кінець 2005 року
Активи			
1	Кошти в Національному банку України	315 621	322 687
2	Цінні папери, що рефінансуються Національним банком України	0	0
2.1	Резерви під знецінення боргових цінних паперів, що рефінансуються Національним банком України	0	0
2.2	Резерви у відсотках до активу	0	0
3	Кошти в інших банках	282 901	127 780
3.1	Резерви під заборгованість інших банків	(306)	(1 348)
3.2	Резерви у відсотках до активу	0,11	1,05
4	Цінні папери в портфелі банку на продаж	0	0
4.1	Резерви під знецінення цінних паперів у портфелі банку на продаж	0	0
4.2	Резерви у відсотках до активу	0	0
5	Кредити, що надані:	4 165 600	3 710 908
5.1	Юридичним особам	3 785 379	3 424 077
5.2	Фізичним особам	380 221	286 831
5.3	Резерви під заборгованість за кредитами	(283 139)	(233 056)
5.4	Резерви у відсотках до активу	6,80	6,28
6	Інвестиції в асоційовані й дочірні компанії	11 290	81 402
7	Основні засоби	94 269	94 269
8	Нематеріальні активи	836	981
9	Нараховані доходи до отримання	51 976	57 066
9.1	У тому числі прострочені нараховані доходи	2 078	497
9.2	У тому числі сумнівні нараховані доходи	293	278
9.3	Резерви під заборгованість за нарахованими доходами	(1 754)	(446)
9.4	Резерви у відсотках до активу	73,98	57,55
10	Відстрочений податковий актив	0	0
11	Інші активи	28 031	43 945
11.1	Резерви під інші активи	(248)	(860)
11.2	Резерви у відсотках до активу	3,24	21,74
12	Усього активів	4 665 077	4 109 059
Зобов'язання			
13	Кошти банків	443 037	191 718
14	Кошти юридичних осіб	712 866	994 243
15	Кошти фізичних осіб	2 785 101	2 211 844
16	Нараховані витрати, що мають бути сплачені	62 403	32 986
17	Відстрочені податкові зобов'язання	2 984	1 844
18	Інші зобов'язання	4 279	43 983
19	Усього зобов'язань	4 010 670	3 476 618
20	Власний капітал	590 000	590 000
21	Резерви, капіталізовані дивіденди та інші фонди банку	12 825	5 755
22	Прибуток минулих років	29 616	13 125
23	Прибуток поточного року	21 966	23 561
24	Усього власного капіталу	634 407	632 441
25	Усього пасивів	4 665 077	4 109 059

Фінансова звітність ТОВ "Укрпромбанк" за II квартал 2006 р.			
Звіт про фінансові результати за II квартал 2006 р. ТОВ "Укрпромбанк" м.Київ			
Рядок	Найменування статті	На 01.07.	
		2006 року	2005 року
1.	Чистий процентний дохід	140 640	123 129
1.1	Процентний дохід	359 189	269 899
1.2	Процентні витрати	(218 549)	(146 770)
2	Чистий комісійний дохід	17 105	9 112
2.1	Комісійний дохід	19 763	10 115
2.2	Комісійні витрати	(2 658)	(1 003)
3	Торговельний дохід	7 675	4 503
4	Інший дохід	567	173
5	Усього доходів	165 987	136 917
6	Загальні адміністративні витрати	(36 161)	(22 957)
7	Витрати на персонал	(48 955)	(28 724)
8	Інші витрати	(6 348)	(4 327)
9	Прибуток від операцій	74 523	80 909
10	Чисті витрати на формування резервів	(50 179)	(69 791)
11	Прибуток до оподаткування	24 344	11 118
12	Витрати на податок на прибуток	(2 378)	(1 470)
13	Прибуток після оподаткування	21 966	9 648
14	Чистий прибуток банку	21 966	9 648
Голова Правління		О.С.Солтус	
Головний бухгалтер		О.В.Булієнко	

Примітка "Зобов'язання банку, які обліковуються на позабалансових рахунках" за II квартал 2006 р. ТОВ "Укрпромбанк" м.Київ			
Рядок	Найменування статті	На 01.07.2006 р.	На кінець 2005 року
Зміни після дати останньої річної звітності (+;-)			
1.	Гарантії, що надані	9 677	8 564
2.	Зобов'язання з кредитування, які надані клієнтам	317 425	240 453
3.	Надана застава	186 725	114 372
Примітка "Рахунки довірного управління" за II квартал 2006 р. ТОВ "Укрпромбанк" м.Київ			
Рядок	Найменування статті	На 01.07.2006 р.	На кінець 2005 року
Зміни після дати останньої річної звітності (+;-)			
1.	Поточні рахунки банку-управителя з довірного управління	1 240	1 077
2.	Дебіторська заборгованість за операціями довірного управління	11 160	9 691
3.	Усього за активними рахунками довірного управління	12 400	10 768
4.	Рахунки установників	12 400	10 768
5.	Усього за пасивними рахунками довірного управління	12 400	10 768
Примітка "Окремі показники діяльності банку" за II квартал 2006 р. ТОВ "Укрпромбанк" м.Київ			
Рядок	Найменування рядка	На 01.07.2006 р.	Нормативні показники
1.	Адекватність регулятивного капіталу (%)	14,26%	не менше 10%
2.	Поточна ліквідність (%)	81,95%	не менше 40%
3.	Рентабельність активів (%)	1,03%	x
4.	Негативно класифіковані кредити (тис.грн.)	148 783	x
4.1	У відсотках до заборгованості за кредитними операціями (%)	3,25	x
5.	Чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	0	x
6.	Сума сплачених дивідендів за рік на одну:	0	x
6.1	Просту акцію	0	x
6.2	Привілейовану акцію	0	x
7.	Перелік учасників (акціонерів) банку, які прямо та опосередковано володіють 10% і більше відсотками статутного капіталу банку	Всі учасники - Україна ТОВ"АВС" - пряма участь -34% ТОВ"КБ НАФТОВИЙ" - пряма участь - 32% ТОВ"УКРПРОМСЕРВІС" - пряма участь 34%	

За офіційними даними, рівень безробіття в Херсонській області становить 3,2%. (УНІАН)

Курси основних світових валют станом на 31 липня (07 год. 26 хв.)

Євро/ долар США — 1,277
євро/ японська єна — 146,03
долар США/швейцарський франк — 1,2317
англійський фунт/долар США — 1,8661
долар США/японська єна — 114,37
євро/ швейцарський франк — 1,5729

Коментар

Досліджуючи прогнозний розмір заборгованості США, МВФ заприпитив, що реальний обмінний курс американської валюти переоцінено на 15–35 відсотків. Поряд з тим основним індикатором падіння долара проти основних світових валют стало повідомлення про уповільнення темпів зростання ВВП у другому кварталі до 2,5 відсотка порівняно з аналогічним періодом минулого року. Інвестори згадали заяву глави Федеральної системи, буцімто уповільнення економічного зростання сприятиме помірній інфляції, і втратили інтерес до «зеленого». Вже минулої п'ятниці євро «виграв» у долара США 0,4 відсотка, а до єни останній скоротився на 0,85 відсотка. Довготривала тенденція до послаблення курсу долара вже знайшла своє відображення у політиці Нацбанку, який підвищив офіційний курс євро проти національної грошової одиниці і здійснив за останній місяць чимало корисних кроків для унеможливлення різких курсових коливань на внутрішньому ринку. Курсу гривні до долара США на міжбанківському ринку цілком до снаги не вийти з діапазону в 1 відсоток у другому півріччі, так само, як у першому. Запорукою цього є високий темп зростання ВВП, низька інфляція і збалансований бюджет. На це вказує і повернення курсу гривні до рівня 5,05/USD минулого четверга, що спостерігалось на початку року, і низька сприятливих сезонних та кон'юнктурних чинників, які «працюватимуть» на похвалення ділової активності і побижно — на стабілізацію гривні. Єдине, що може зашкодити курсовій стабільності, — це неправомірне коригування грошово-кредитної політики, здійсненої на факховому рівні Нацбанком. Якщо нашій економіці нема діла до політиків, то, на жаль, їм є діло до неї. Скажімо, масштабне повернення невинуватених податкових пільг здатне розбалансувати держбюджет і призвести до різких курсових коливань на валютному ринку. Можна не сумніватися, тоді Нацбанк застосує вже випробувані обмеження під час обмінних операцій на валютному ринку.

Нафта

Ціни на нафту після відкриття вчорашніх торгів зашкалювали за відмітку в 73 долари США за барель через зрозуміле розчарування, спричинене найкровопролітнішим бомбардуванням на Близькому Сході. Легка американська нафта подешевшала на 12 центів і торгувалася на рівні 73,12 долара США за барель. Нафта марки Brent загубила у ціні 14 центів і за барель просили 73,25 долара США. У Європі сильне євро і високі податки на бензин компенсують подорожчання нафти, проте вони платять набагато більше за літр бензину, ніж українці. Взагалі, подорожчання цін на нафту кожна країна сприймає по-своєму. За останній місяць вартість баку пального для наших автолюбителів вже зросла на 10–12 гривень. І доки гримітиме на Близькому Сході, наші ціни наздоганятимуть європейські.

Прикордонники затримали громадянина Румунії, який намагався вивезти з України більш як 700 кілограмів мармеладу

Насіннєва галузь відроджується

■ АКТУАЛЬНО

Господарство «Піонер» Нововоронцовського району на Херсонщині, що спеціалізується на вирощуванні елітного насіння, свого часу спіткала доля тисяч йому подібних. У минулому один із найбільших та найпотужніших радгоспів області майже сконав у буремні роки так званої перебудови. Утім, нині «Піонеру» поталанило — сюди прийшов інвестор, завдяки якому хазяйство швидко відроджується.

Міцне багатогалузеве господарство за колишніх часів, окрім вирощування суперелітного насіння, мало ще й 1200 голів дійного стада та 5000 голів свиней. Як і колись, сьогодні «Піонер» працює під пильним оком науки: раніше перебував у складі Всесоюзної академії сільськогосподарських наук імені Леніна, нині входить до установ Української академії аграрних наук. Про стан справ у державному підприємстві «Дослідне господарство «Піонер» розповідає його директор Олександр Ткаченко.

— Сьогодні господарство отримало нове життя. А спершу, на початку дев'яностих років минулого століття, важко було зрозуміти, що тут коїлося. Потужний тваринницький комплекс — це і досі зарослі бур'яном голі стіни. Землі радгоспу — більш як 8000 гектарів — було розтягнуто по клаптиках, і опинились вони незрозуміло в чийх руках. Хоча за статусом земля тих господарств, що належать державі в особі УААН, розпаюванню, згідно із законодавством, не підлягає. Утім, користувалися нею всі, хто хотів, можна сказати зовсім безплатно. Хазяйство було розвалене, а мешканці села, майже дві тисячі осіб, працювали де хто: і в Росії на заробітках, і на ринках області реалізаторами, і всіяке залізачка збирали, аби здати його на металобрухт та поживитися якоюсь копійчиною. Водночас трудові книжки їх лежали в «Піонері», і півтори сотні «мертвих душ» мали на-

раховану мінімальну зарплатню. Ті борги збільшувалися, мов снігова куля, і становили вже півмільйона гривень. А мешканці села з відчаю загінали мітинги та писали скарги. Керівництво УААН, затероризоване «колективними листами», що надходили з села Любимівки, пішло назустріч: 662 гектари було передано сільраді під сінокоси та вирощування городини. Але зараз стоїть та земля в будяках. І знову скарги за скаргами: на ім'я депутатів Верховної Ради, Президента, керівників області. Сумно дивитися на ті бур'яни, бо в селян, що отримали землю, нема коштів ані трактора придбати, ані насіння купити, ані посіяти. Хіба що корову на них попаси можна, та й то якщо в будяках та реп'яхах не загубиться..

Ставши півтора року тому керівником, я багато зусиль витратив на пошуки коштів. І таки трапився інвестор, сумлінний і надійний. Організували підприємство для спільного обробітку землі. Ще минулого року повернули значну частину боргів із зарплати. Досить пристой-

ні гроші платимо нині робітникам, до того ж розраховуємося день у день. Налагоджено тісне співробітництво з Академією аграрних наук та Інститутом південного землеробства, оскільки «Піонер» є його структурним підрозділом. Адже тільки в такій співпраці ми можемо досягти гідного результату. І разом відродити насіннєву галузь, чого конче потребує наша держава.

Засіяли цього року майже 8000 гектарів, причому значну частину відвели під елітне насіння. Окрім традиційних, почали вводити до сівозміни нові для господарства культури: ріпак, сорго, соя, льон.. Отож, у селі запанував лад, а це, схоже, когось не влаштовує, не всім подобається... Але певен, невдовзі всі зрозуміють, що сумлінно працювати на своїй землі значно вигідніше, ніж гаяти і свій, і чужий час на скарги та мітинги...

Влад ВОЛОШИН.

На знімку: елітні посіви насінневої сої у господарстві «Піонер». **Фото автора.**

Доходний липень

■ БАЛАНС МІСЯЦЯ

(Початок на 3-й стор.).

А перевіривши, перебирає на себе відповідальність за їх достовірність. Але, відколи існує статистика, є сумнівні стосовно її незайманості. Згадайте, у зростанні ВВП за 2005 рік також сумнівалися, оскільки дехто стверджував, що до нього зараховували виручку від продажу «Криворіжсталі». Насправді ні, бо її зарахували як пряму інвестицію, як того вимагає методологія розрахунку платіжного балансу, отже, статистика не брехала — ВВП зріс торік на 2,6 відсотка (після відповідного уточнення. — Авт.), не бреше і нині — за півроку ВВП зріс на 5 відсотків.

Дещо зі спостережень банкірів

Мої сусіди по будинку — люди середнього статку — більше переймаються власними, аніж суспільними доходами. Цього місяця — факт — у дворі гомоніли про те, що чоловіки почали заробляти більше, аніж торік. І, звісно, кляти ціни... Краще за всіх про доходи й ціни обізнані банкіри, котрим зайве пояснювати, що статки домогосподарств безпо-

середньо залежать від доходів держави, тобто того самого ВВП, і від того, хто і як його розподіляє через бюджет. Адже це факт, що 2005 року за його мізерного приросту на виплату пенсій спрямували в 1,7 разу більше, аніж 2004-го, коли приріст ВВП був рекордний. Так-от, за спостереженнями банкірів, з огляду на досягнення економіки в першому півріччі, доходи громадян навіть з урахуванням інфляції (2,9 відсотка) збільшуються зараз уп'ятеро швидше за неї. Суто банкірська прикмета активізації споживчого попиту: зростання чистих активів за їх системою на 19 відсотків здебільшого відбулося завдяки збільшенню обсягів кредитування переважно серед населення на 46,7 відсотка проти 19,7 — серед суб'єктів господарювання. Але це не має засліплювати. Неабияку частку суспільного продукту, призначеного для підвищення заробітних плат, пенсій, соціальних допомог, ще нишком виводять в офшорні зони, про що свідчить і статистика, і свіжий законопроект у парламенті стосовно денонсації угоди про подвійне оподаткування з Кіпром. Зреш-

тою, мої сусіди мають рацію: хоч доходи і зростають, однак ціни і тарифи також не стоять на місці.

Дещо із прогнозів моїх сусідів

У липні подорожчав телефонний зв'язок. Тарифи на послуги міського телефонного зв'язку зросли в середньому на 35 відсотків, у сільській місцевості — на 30. Подорожчали міжміські телефонні розмови в межах області, водночас подешевшали послуги на міжнародний телефонний зв'язок. Тарифи на послуги телеграфного зв'язку в межах України збільшилися втричі. На думку мого сусіда, який має вчений ступінь з економіки, Нацкомісія з питань регулювання зв'язку цілком виправдано підняла тарифи, оскільки на її ринку ті само проблеми, що й на енергетичному, — перехресне субсидіювання через збитковість телефонного зв'язку у сільській місцевості. А тим часом близько двохсот тисяч сіл не мають жодного телефону. До того ж, додає сусід, це не позначиться на липневому показнику споживчої інфляції так відчутно, як зростання цін на житлово-комунальні послуги через подорожчання енергоносіїв. Але ж

не телефоном єдиним... У середньому на 43 відсотки подорожчав проїзд на залізничному транспорті і вже поповзли вгору ціни на пальне на автозаправках. За місяць вони підвищилися в середньому на 7–10 копійок за літр, найвідчутніше на бензин А-76/80, дефіцит якого намітився у дрібнооптовому сегменті почасті через попит на нього у сільській місцевості, а почасти через небажання його виробляти — невідгдно. За прогнозом «експертів» мого двору, а вони на всі сто збігаються з прогнозами в. о. міністра економіки Арсенія Яценюка, ціни на бензин зрос-

татимуть закономірно, як в усьому світі. Бо вони прив'язані до поставок російської нафти, вартість якої зумовлена динамікою світових цін. Скажу від себе: бензин А-95 поставити ціновий рекорд уже в серпні, але його середня ціна не перестрибне 4,50 гривні за літр, попри високе російське мито. А далі все залежатиме від того, якою буде курсова політика на валютному ринку. Якщо такою, що зумовить подальше знецінення гривні по відношенню до долара США, то психологічний рубіж у 5 гривень за літр А-95 ми подолаємо вже восени.

Валютний ринок — найчутливіший барометр рівня доходів населення. Сезон відпусток і політичне протистояння вже знову штовхнули людей до обмінників з метою купувати валюту. Сплеск попиту на копійку-півтори вже позначився на вартості долара США. Такої само думки тямуща сусідка, яка навіть вартість хліба перераховує на центи. Слухаючи її, починаю сумніватися, чи не живу, бува, в міністерських апартаментах. Вона припускає, що в Росії одержують і більше за наших, однак там удвічі вища інфляція. Тож, грубо кажучи, за свої гроші тут ми купуємо більше, аніж сусіди за свої там. Сміюся з її наївності і за доморощену аналітику цілую її у щічку.

Сергій ВЛАД.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

Індустріалізація у кресленнях: учора, сьогодні, завтра

Величезну кількість промислових об'єктів — цехів і цілих заводів, житлових комплексів в Україні та далеко за її межами — зведено за проектами колективу дніпропетровського інституту «Придніпровський Промбудпроект». У його унікальному архіві обайливо зберігають більш як мільйон креслень, зокрема більшості підприємств, споруджених ще на початку тридцятих років минулого століття. Про те, над чим працюють вітчизняні проектувальники сьогодні і як долають численні проблеми на своєму шляху, розповідає директор інституту, заслужений будівельник України, лауреат Державної премії України ім. Т. Шевченка, дійсний член Академії будівництва України Георгій РАТУШНИЙ (на знімку).

— Висококваліфіковану школу промислового проектування створено в Україні на початку тридцятих років минулого століття. Саме тоді в Радянському Союзі було взято курс на індустріалізацію країни, на створення власного могутнього промислового потенціалу.

Експерти тоді визначили і довели, що найкращим регіоном для реалізації цієї грандіозної програми може стати південний схід України — територія, багата на поклади донабського вугілля, криворізької залізної та нікопольської марганцевої руд, а також завдяки порівняно дешевій електроенергії активно споруджуваного тоді в Запоріжжі Дніпрогесу. Дуже гостро в цей період постало питання про проектування промислових підприємств з перероблення сировини. Саме на цей період припадає створення великих проектних організацій різного господарського призначення. Вони стали авторами провідних об'єктів перших п'ятирічок: у чорній металургії, хімічній промисловості, підприємств гірничорудної промисловості та машинобудування — таких, як металургійні велети «Криворізьсталь», «Запоріжсталь», «Азовсталь» та імені Ілліча в Маріуполі, Нікопольський Південнотрубний, хімічні потужності у Дніпродзержинську, Авдіївці, Сіверськодонетську. Багато з них і сьогодні є гордістю вітчизняної промисловості. Такі проектні інститути, як «Діпросталь», «Діпрококс», «Укрдіпромет», а також мережа спеціалізованих проектних інститутів промислового проектування «Промбудпроект», за короткий час стали широко відомі не тільки в Радянському Союзі, а й за його межами. В цей час, у січні 1933 року, було створено і наш інститут «Придніпровський Промбудпроект»: готуємося до свого 75-річчя. За цей період колектив розробив проекти великих промислових комплексів в Україні, Росії, Казахстані, Грузії, Молдові та Білорусі. Серед них 20 доменних цехів, 16 збагачувальних, обробкувальних та агломераційних фабрик, 12 коксохімічних заводів, 6 сталеплавильних виробництв, 51 прокатний, трубопрокатний і трубоелектрозварювальний цех. Як територіальна проектна організація інститут також виконав 16 схем генеральних планів упорядкування промислових районів і 12 схем промислових вузлів. За проектною документацією інституту зведено великі промислові об'єкти у 13 країнах світу. Сьогодні разом з Київським ДНДІ «Дніпроград» беремо участь у розробці нового генерального плану Дніпропетровська.

— Що собою являє ваш інститут сьогодні?

— Нині «Придніпровський Промбудпроект» — це сучасна організація будівельного проектування, де трудяться 300 висококваліфікованих фахівців: проектувальників-архітекторів, конструкторів з будівельних конструкцій, сантехніків, технологів, електриків, фахівців з охорони навколишнього середовища, кошторисників, представників інших професій, що дає змогу комплексно проектувати об'єкти будь-якого народного господарського призначення, будь-якої складності і масштабності. Це підтверджується і вітчизняною ліцензією, і ліцензією Російської Федерації на право виконання проектної продукції у звичайних та складних інженерно-геологічних і сейсмічних умовах.

Маючи парк сучасної розмнужувальної техніки, виконуємо на вимоги замовників різноманітні високі якісні роботи з тиражування на

будь-яких носіях проектної продукції і з оперативної її передачі через Інтернет. Позитивно позначилося на нашому розвитку і те, що в 2004 році інститут ввійшов до «Будівельної компанії «Укрбуд», котра об'єднала низку вітчизняних проектних інститутів «Промбудпроект».

Таке об'єднання дає можливість не тільки розв'язувати багато технологічних, організаційних та економічних завдань проектної діяльності, а й забезпечило захист інститутів від домагань різних структур на наших виробничих приміщеннях в обласних центрах.

— Серед ваших сьогоднішніх поточних замовників тільки вітчизняна промисловість чи заявля надходять і від закордонних клієнтів?

— З огляду на те, що інститут виконує значний обсяг проектних робіт для організацій за межами України — у Російській Федерації, Молдові, Латвії та інших державах, у нас створений і весь час поповнюється актуальний фонд нормативно-довідкової документації, потрібної для проектування і будівництва у країнах близького зарубіжжя, постійно укладаються договори. Радую довіра партнерів. І те, що якість документації, розробленої інститутом, підтверджена сертифікованою системою управління якістю проектної продукції і відповідає міжнародним вимогам ISO-9001-2000.

— Як це позначається на нинішніх обсягах роботи інституту, на тематичі та розмаїтості його замовлень?

— За останні роки обсяги проектних робіт зростали. Так, якщо за 2003 рік інститут виконав їх на загальну суму 2352 тисячі грн., а за 2005 рік — на 4974,6 тисячі, то тільки за перше півріччя 2006 року сума реалізованих замовлень уже становить 3105 тис. грн. Слід зазначити, що майже 80% обсягу проектних робіт становить розробка проектної продукції для запровадження сучасних технологічних рішень з енергозбереженнями технологіями, для реконструкції і технічного переозброєння металургійних підприємств. Наші креслення і розрахунки дають змогу підвищувати якість продукції заводів-виробників і доводити її до міжнародних вимог. Наприклад, 2005 року ми виконали будівельні частини проектів шести машин беззупинного розливу сталі, зокрема: двох на комбінатах «Азовсталь» та імені Ілліча в Маріуполі, а також по одній машині на металургійному комбінаті у Старому Осколі (Російська Федерація) і на металургійному заводі в Лієпаї (Латвія). Аналогічні роботи інститут виконує також з реконструкції доменних печей, прокатних станив, коксохімічних підприємств, конверторних виробництв та інших промислових потужностей. Крім того, будучи територіальною проектною організацією у Дніпропетровській і Кіровоградській областях, надаємо допомогу промисловим підприємствам та інвесторам в розробці передпроектної документації. Ще ми ведемо підготовку пропозицій і обґрунтувань стосовно формування груп підприємств із кооперуванням додаткових і основних виробництв, об'єктів інженерної і транспортної інфраструктури. Виконуємо прогнозування розвитку промислових зон і впливу наслідків проектних рішень на навколишнє середовище.

— Відомо, що ваш інститут внесено до переліку спеціалізованих організацій України, рекомендованих для виконання робіт з обстеження і паспортизації діючих будинків, споруд і транспортних мереж, а також спеціалізованих організацій, запропонованих для розробки проектів посилення,

відновлення конструкцій і основ будинків та споруд. Як, у зв'язку з таким навантаженням, вам вдається нав'язати у дрібницях не зривати намічених термінів, уникати авралів і «недобудів»?

— У нас десятиліттями вироблена стратегія чітких дій, нагромаджено чималий практичний досвід, неухильно дотримуємо традицій покоління. Це допомагає завжди. Хоча тепер часто доводиться зіштовхуватися з багатьма не знайомими раніше проблемами, що серйозно впливають на якість, терміни й обсяги проектної продукції. І не тільки нашої, а колег з інших проектних організацій України.

Насамперед турбують система ціноутворення проектування і пов'язані безпосередньо з нею труднощі кадрової політики.

Річ у тім, що визначення вартості проектних робіт відбувається ще за «союзними» розцінками, розробленими у вісімдесяти роки минулого століття. Щоправда, з урахуванням інфляції застосовувалося коректування коефіцієнтами, яке періодично затверджував колишній Держбуд України, а тепер Міністерство будівництва, архітектури і житлово-комунального господарства. Але, як і раніше, ці коректування чомусь мають лише рекомендаційний характер. А це дає змогу замовникам проектної продукції замість зазначеного коефіцієнта до «Цінників» — 3,59 самостійно встановлювати понижувальні складові, що ставить великі проектні організації у нерівні умови з малими, тимчасово створюваними, приватними фірмами і бюро, котрі не мають власної виробничо-матеріальної бази, а запрошують фахівців на договірних умовах для виконання окремих розділів проектів. Природно, такі організації не платять податки, і, відповідно, вартість їхніх робіт набагато нижча, ніж у нас. Але навіть не це головне. Важливо інше — при цьому страждає якість проектної продукції. Адже популярності такі фірми домагаються переважно завдяки тому, що «сміливо» йдуть на повідку в недодієних замовників, охоче виконують усе, чого ті побажають. Навіть, у супереч нормативним вимогам, не звертаючи уваги на несучу здатність будинків і споруд. Великої шкоди, на нашу думку, завдала цьому процесові й тендерна система добору претендентів виконання проектних робіт, основним критерієм якої стала їх вартість.

— Але в ринкових умовах, справді, вартість робіт відіграє неабияку роль у пошуку послуг проектувальника.

— Воно то так. Проте не можна, щоб лише ціна була вирішальним аргументом конкурентних умов. А решта — матеріальна і технічна база проектної продукції, її стандартизація, актуальний нормативний фонд, сучасна система контролю якості та відповідність її міжнародним стандартам, кваліфікація і виробничий досвід проектування не бралися до уваги або опинялися на других ролях. Адже проект — це не предмет ширвижитку, не сировина. Тут має бути зовсім інший підхід.

— І як, на вашу думку, цього можна й потрібно домогтися?

— Передусім треба зм'янути переконати замовника у виборі саме такого розробника, котрий з високим професіоналізмом зможе створити те, що буде вигідне й надійне в експлуатації не тільки тепер, а й надалі. Тут «дрібниця» не просто безглузда, а і завдають шкоди: вони можуть обернутися не тільки дорогим будівництвом, а й можливими аваріями і катастрофами в майбутньому. Прикладів того безліч і в нашій країні, і за рубежом. Отже, треба завжди пам'ятати: необґрунтована економія на етапі проектування нерідко згодом обертається значними втратами. Більшість проектних інститутів, зокрема й ми, уже давно відмовилися від участі в нинішніх «тендерних конкурсах».

З недосконалістю системи ціноутворення прямо пов'язані і кадрові проблеми вітчизняних проектних організацій.

— Розкажіть докладніше, як так тісно стискаються ці дві проблеми у вашій роботі.

— Середній вік у нас, як і в інших проектних інститутах України, наближається до п'ятдесяти. Щоб уникнути «старіння», ми вирішили залучити до колективу випускників нашої Придніпровської державної

академії будівництва й архітектури (ПДАБА). Тільки в 2004—2005 роках ми прийняли на роботу 40 молодих фахівців, сподіваючись, що через п'ять-вісім років вони стануть посправжньому висококваліфікованими проектувальниками. Як кажуть, самі вирішили виростити для себе гідну зміну. Однак до цього року з того набору в нас залишилося менш як 25 чоловік — решта звільнилася, за їхніми словами, через низький зарібок. До речі, уже кілька років ми постійно практикуємо навчання наших молодих співробітників коштом інституту. Нині ми оплачуємо навчання у вищих навчальних закладах 12 чоловік.

З ПДАБА до нас приходять, як правило, дипломовані організатори будівельного виробництва, заводські технологи, теплотехніки, сантехніки, електрики, економісти, інженери з охорони праці і безпеки, інженери-механіки, архітектори. І тільки з роками, безпосередньо на робочих місцях, у колективі вони стають кваліфікованими проектувальниками. Очевидно, у кожній спеціальності свої особливості. Проектувальники, приміром, за всіх часів вирішували головне завдання: меншими витратами матеріалу і праці домагатися максимальних зручностей для людей, оптимальної краси сконструйованих споруд і їх експлуатаційної надійності. Якщо раніше на дніпропетровському факультеті промислового і цивільного будівництва випускали по дві групи інженерів-конструкторів і їм ще на етапі становлення прищеплювали певні якості, властиві цій професії, то сьогодні таких фахівців там, на жаль, не готують. І цю частину роботи проектні інститути змушені брати на себе. Відповідно значно зріс — вісім років і більше — час підготовки повноцінного проектувальника. Та й навчати його професії треба і далі, причому безперервно.

— Проте в них є дипломи, за плечима — виробнича практика. Залишається тільки здобувати стаж, а з ним і практичний досвід. Адже так робиться практично скрізь.

— Сьогодні умови стали жорсткішими, обстановка і вимоги змінюються постійно. Знання і відомості, здобуті у вузі, як з'ясувалося, тепер швидко старіють, особливо у сфері сучасних матеріалів, технологій та інформаційних систем. Розуміючи це, ми створили у своєму інституті систему технічного навчання на загальноінститутському рівні і поглибленого — з урахуванням специфіки кожного з напрямів проектування у виробничих відділах. Залучили до співробітництва як лекторів представників науково-виробничих організацій, промислових підприємств, виготовлювачів будівельних матеріалів і виробів. Однак, як показав досвід, і цього вже недостатньо.

— Невже ви відмовилися від такої перспективної практики?

— Ні, не відмовилися, але, на наш погляд, цю проблему потрібно розв'язувати на загальнодержавному рівні, бо намічуваний вхід нашої країни до Європи неминуче внесе у практику проектування свої особливості, створить своє конкурентне середовище. І ми мусимо готуватися бути на рівних із закордонними колегами-професіоналами. Для цього насамперед слід швидше врегулювати всі вітчизняні нормативи і багато розбіжностей з міжнародними технічними нормами. Вітчизняним проектувальникам потрібно достатньою мірою знати єдині європейські норми і стандарти, володіти певною мірою хоча б однією з європейських мов. Особливе місце в сучасних умовах проектування посідає також проблема оволодіння знань використання комп'ютерних технологій для проектування.

— Але нині досить низьких програм, які можуть істотно модернізувати вашу роботу.

— Програм справді не бракує. Та наш досвід навчання власними силами різних категорій проектувальників показав, що молоді фахівці вільно вміють користуватися ПК, а їхні досвідчені колеги, в яких за плечима 20—30 років проектного стажу, все ще воліють працювати традиційними методами — вручну. Тому вважаємо, що передусім потрібно допомогти навчити провідних спеціалістів — головних конструкторів, головних фахівців груп і бригад, провідних інженерів. Без цього сис-

тема оволодіння сучасними технологіями проектування, особливо у сфері розрахунків будівельних конструкцій, приречена на невдачу. Проте власними силами, в умовах виконання поточних виробничих завдань, впоратися з цією проблемою проектні організації не зможуть. На нашу думку, в цьому необхідна «швидка допомога» вищих навчальних закладів, де треба ціловим порядком створювати спеціальні підрозділи, так би мовити, комп'ютерний лікнеп.

— Очевидно, без організації ефективної системи ціноутворення проектної продукції неможливо розв'язувати не тільки кадрові, а й інші не менш важливі для вас проблеми?

— Так, без допомоги державних органів, які або створять нову обов'язкову, а не рекомендаційну цінову базу вартості проектної продукції, або забезпечать для замовників усіх форм власності обов'язковий характер застосування поправочних коефіцієнтів до чинних цінових нормативів, нам не обійтися. Інакше проектні організації змушені працювати якщо не на збиток, то без прибутку. А отже, не зможуть успішно розвиватися.

— Проте досі вам, незважаючи на багато труднощів, удавалося не тільки залишатися на плаву, а й успішно розвиватися. Невже не можна працювати так і далі?

— З кожним роком тримати високу марку стає складніше. Серйозна проблема, що гальмує проектну справу в країні, — це відсутність чіткої єдиної системи розробки галузевого нормативного господарства. Це тим паче важливо в нинішніх умовах, коли в практиці будівництва дедалі ширше використовують нові, сучасні закордонні матеріали, конструкції, технологічні і технічні рішення із застосуванням персональних нормоконкомплексів механізованого інструменту. На жаль, немає галузевих нормативних вимог з їх використання. У цьому зв'язку проектувальники нерідко змушені відмовлятися від нових конструктивних і технологічних рішень, від сучасних матеріалів і використовувати, собі на шкоду, традиційні. Особливо гостро це відчуваємо під час проектування об'єктів для країн СНД, де ці завдання розв'язують оперативніше і глибше.

На наше переконання, потрібно терміново створити єдину програму для організації гармонізованої нормативної бази будівельної галузі України. І робити це обов'язково відповідно до європейських вимог і норм країн СНД. Було б чудово, якби Мінбуд України вже до кінця року силами провідних науково-дослідних інститутів зміг, визначивши пайову участь підприємств, розробити концепцію відновлення галузевої нормативної бази. Наш інститут уже сьогодні готовий брати участь у цій важливій і дуже актуальній справі.

Крім того, широке застосування комп'ютеризації у проектуванні потребує серйозних грошових вкладень у легалізацію програмного забезпечення. Нам з допомогою «Будівельної компанії «Укрбуд» удалося за рахунок корпоративних закупівель істотно скоротити вартість легальних операційних систем. І сьогодні ми практично цілком задовольнили свою потребу у програмах цього класу. На черзі — використання ліцензійних конструкторських розрахункових машинних програм типу AutoCAD. Нам для роботи необхідно 55 таких програм, а є поки що тільки п'ять. Адже вартість кожної дуже висока. «Укрбуд» на наше прохання докладає зусиль для корпоративних закупівель програм цього класу, але, на наш погляд, досягнення мети може затягнутися. Очевидно, в цьому процесі потрібна участь і Мінбуду України.

До речі, не дає змоги створити в проектних організаціях належний заділ оборотних коштів — для підтримки і функціонування матеріальної бази — і прийнятий тепер в Україні порядок оподаткування. Наші експерти підрахували, що якби вдалося перейти до нормативу відрахувань частини чистого прибутку (доходу) в розмірі 15%, а також сплати всіх податків не за актами виконання робіт, а в міру одержання коштів від замовників, ми були б справді на висоті. Адже сьогодні деякі акти ми очікуємо місяцями, геть вимиваючи за цей час власні оборотні кошти і, отже, спонсоруючи великих замовників на школу власному відновленню основних фондів і нарощуванню обсягів робіт.

Сказане вище — лише частина проблем, що негативно впливають на нинішній розвиток вітчизняного проектування. Але їх розв'язання, певен, зможе істотно поліпшити стан проектної справи в Україні.

Підготував Сергій КРАВЧЕНКО.
Дніпропетровськ.

■ АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Таліна ДЗЕРКАЛЬ:
«Повноважень достатньо. Залишається вчитися і працювати»

(Початок на 3-й стор.).

— Тобто вам надано право здійснювати позапланові перевірки суб'єктів господарської діяльності за власним бажанням?

— Ревізії проводять згідно з планами, що складають шоквартально і які затверджує Кабінет Міністрів. Але можливі й винятки. Ми відтепер маємо право самостійно реагувати на депутатські запити і звернення громадян. Крім того, позапланова виїзна ревзія може проводитися і за ініціативи органів ДКРС, і за ініціативи інших уповноважених державних органів. Щоправда, право на позачергову ревзію має бути підтверджено рішенням суду.

— Таліно Василювню, враховуючи згадані зміни у законодавстві, що вже вдалося конкретно зробити?

— Нововведення можна назвати маленькою революцією в роботі контрольно-ревізійних органів. Після виходу закону нинішнього року з'явилася постанова Кабміну № 550, де за ініціативою центрального апарату нашої служби чітко відпрацьовано порядок проведення інспектування, тривалість, методику тощо. Нам залишається лише вчитися і працювати.

Часу пройшло не так багато, однак нам уже вдалося здійснити за дорученням Прем'єр-міністра перевірку діяльності газово-транспортної мережі. На рівні держави та області було створено відповідні відомчі комісії, до складу яких входили і представники КРУ. Левова частка роботи дісталася саме нам. На рівні області було виявлено низку порушень, зокрема, неоприбуткування частини газотранспортних мереж на суму близько 4 мільйонів гривень. Деякі з мереж було прокладено за рахунок бюджетних коштів, але чомусь їх не було обліковано в державному реєстрі. Інший цікавий приклад: проведено ревзію фінансово-господарської діяльності унікального та процвітаючого свого часу державного підприємства «Світловодський комбінат твердих сплавів і тугоплавких металів», яке спеціалізується на виробництві виробів із вольфрамкобальтових та інших рідкісних сплавів. Сьогодні його «унікальність» полягає зовсім в іншому: протягом 2004—2005 років держава не забезпечувала своє ж підприємство замовленнями. Як наслідок — обсяги промислової продукції катастрофічно зменшилися. Відбувається своєрідний перекид у виробничому процесі: витрати підприємства зростають семимильними кроками, а доходи скромно відстають, тобто рентабельність падає далі нікуди. Сума збитків від діяльності за два роки становить понад 4 мільйона гривень. Таку ситуацію обумовлено також низьким рівнем завантаженості потужностей, яка становить лише 1—2 відсотки. Якщо до цих кущих показників додати суми фінансових порушень, виявлених під час ревізії (понад 1 млн. грн.), вималюється вкрай плачевна картина. Що в цьому мільйоні? Втрати доходів, які виникли внаслідок здійснення операцій з реалізації послуг за цінами, нижчими від собівартості, протиправне зменшення розміру державного майна тощо. Під час ревізії забезпечено відшкодування порушень більш як на 800 тисяч гривень.

Ще хотілося б відзначити наші упереджувальні заходи. На підставі постанови КМУ № 239 від 2.03.06 р. наша служба брала участь у дослідженні полів і перевірці документів сільгосппідприємств, які претендували на дотацію з державного бюджету на посіви озимих. Тільки в нашій області було виявлено порушень майже на 800 тисяч гривень. На рівні держави — на 28 мільйонів гривень. Хочу зауважити, що це були попереджувальні дії. Якби не втрутилися, ці кошти було б втрачено для держави. Зараз проводимо другий етап — те саме дослідження, але стосовно посіву ярих культур. Перевірка тільки розпочалася, але вже упереджено порушення більш як на 600 тисяч гривень.

— Які фінансові порушення стали типовими?

— Найчастіше доводиться мати справу з приписками обсягів виконання робіт під час виконання капітальних, поточних ремонтів; порушенням законодавства при закупівельних операціях за рахунок бюджетних коштів, проведенні тендерів. Стосовно останнього — спостерігається тенденція до поліпшення ситуації, значна частина порушень пов'язана не так із свідомими зловживаннями, як із незнанням посадовцями законів. Традиційними залишаються порушення ведення бухгалтерської документації, неналежне ставлення посадовців до збереження майна. На жаль, нерідко доводиться мати справу з порушенням бюджетного законодавства, зокрема нецільовим використанням коштів.

— Зрозуміло, що контролери-ревізори працюють на кінцевий результат, тобто на забезпечення відшкодування завданих збитків. Який порядок повернення збитків? Чи є засоби впливу на тих «місних горішків», які не поспішають розраховуватися з державою?

— Заходи впливу є, і їх передбачено законодавством. Зокрема, у нас є право вилучати в судовому порядку до бюджету виявлені ревзіями, приховані та занижені валютні та інші платежі, порушувати перед відповідними органами питання про припинення бюджетного фінансування і кредитування. Маємо також право в судовому порядку стягувати до доходу держави кошти, одержані підконтрольними установами за незаконними угодами та з іншими порушеннями чинного законодавства. Крім того, маємо право застосовувати адміністративні стягнення на керівників та інших посадовців підконтрольних установ.

Розмову вів Олег БОНДАР.

Кіровоград.

Юрій КОСТЕНКО заперечує ведення переговорів про можливість приєднання УНП до БЮТ у разі дострокових виборів. (УНІАН)**Він жив, творив і працював для розквіту України**

■ ПАМ'ЯТЬ

Вступним словом відкрив засідання директор Інституту ГН, академік НАН України Петро Гожик.

Зі спогадами виступили вчені, друзі, колеги по роботі, послідовники його ідей, родичі, зокрема: Олександр Лукін — директор Чернігівського відділення Українського державного геолого-розвідувального інституту, член-кореспондент НАН України, Олександр Маринич — радник при дирекції Інституту географії, член-кореспондент НАН України, Антон Наумович — віце-президент, академік НАН України, Богдан Крупський — член правління НАК «Нафтогаз України», Павло Загороднюк — голова спілки «Геологи України», Юрій Арсирій — академік УНГА, Іван Пивовар — колишній начальник главка Мінгеології України, Володимир Палій — начальник управління наукових та керівних кадрів НАН України, Микола Кравчук — колишній голова ЦК профспілки працівників геології, Мирослав Павлюк — директор Львівського інституту геології, геохімії і горючих копалин, член-кореспондент НАН України та інші.

Вони відзначали ту колосальну роль, яку відіграв Петро Федорович у суспільному житті України — як талановитий геолог, видатний учений, досвідчений державний і громадський діяч, чудова людина, яка жила, творила і працювала для розквіту країни.

Народився Петро Федорович 17 червня 1931 року в мальовничому селі Дашківці, що на Хмельниччині, в селянській родині. Після закінчення середньої школи отримував знання на геологорозвідувальному факультеті Львівського політехнічного інституту. Свій трудовий шлях пройшов від рядового геолога до міністра. Основний професійний досвід Петро Федорович набував на промислах Прикарпаття. Він працював геологом Східницького нафтопромислу № 5, старшим геологом Битківського укрупненого нафтопромислу № 7, головним геологом Долинського нафтогазопромислового управління «Долинанафта», директором Надвірнянської контори розвідувального буріння, начальником геологічного відділу, головним геологом об'єднання «Укрзахіднафтогаз». Займаючись виробничою діяльністю, Петро Федорович, як новатор і творча особистість, постійно впроваджував наукові відкриття у практику геологорозвідувальних робіт.

У 1966 році П. Шпак був переведений до Києва на посаду начальника Головного управління пошукових та розвідувальних робіт з нафти і газу «Головнафтогазрозвідка», входив до складу колегії Міністерства геології УРСР. А в 1967-му в тридцятишестирічному віці Петра Федоровича було призначено міністром геології України. То був наймолодший міністр у історії України. На цій посаді він доклав багато зусиль для вдосконалення структури міністерства, стилю і ме-

Виповнилося 75-років від дня народження члена-кореспондента НАН України, доктора геолого-мінералогічних наук, професора, лауреата державних премій України в галузі науки і техніки, колишнього міністра геології України, депутата Верховної Ради Української РСР Петра Федоровича Шпака. З цієї нагоди в Інституті геологічних наук Національної Академії наук України відбулося урочисте засідання вченої ради.

тодів роботи, залучення до співпраці молодих ініціативних фахівців. Організував курси підвищення кваліфікації кадрів. Саме за його сприяння в ці роки розроблено низку нових стратегічних і тактичних напрямів розвитку геологічної галузі, галузевої геологічної науки та досягнуто найефективніших результатів.

В особі Петра Федоровича поєднувалися найкращі якості геолога, виробничника і вченого, високий професіоналізм і рідкісна інтуїція, творча ініціатива та хист до наукових досліджень — він був беззаперечним лідером та організатором геологорозвідувального виробництва у науки.

Приділяючи велику увагу дослідженням проблем нафтогазоносності у Східному, За-

карпатському, Південному, Північному та Середньому регіонах, вченими-геологами та виробничниками під керівництвом П. Шпака розроблено проект закону України «Про нафту і газ», Національну програму «Нафта і газ України до 2010 року», державні програми «Освоєння газогідратів Чорного моря» та «Освоєння вуглеводневих ресурсів українського сектору Чорного і Азовського морів».

Упродовж 1971—1985 років як депутат Верховної Ради України П. Шпак брав активну участь у розбудові народного господарства, в розвитку освіти й культури, у громадському житті країни.

У 1982 році починається новий етап діяльності Петра Федоровича, пов'язаний із роботою в Інституті геологічних наук АН УРСР, де він активно трудився до кінця свого життя. Спочатку він очолював лабораторію, відділ геології нафти і газу, а з 1992-го по 1997 рік був директором інституту, а згодом — радником президента НАН України.

У цей період П. Ф. Шпак надзвичайно плідно трудився на ниві розвитку фундаментальних досліджень в царині нафтової геології. Його наукові інтереси були зосереджені на таких основних напрямках: геологічна будова і нафтогазоносність басейнів України: онтогенез вуглеводів в осадових басейнах різного генетичного типу і віку; наукове прогнозування нафтогазоносності території й акваторій України, світу.

Спектр досліджуваних проблем у нього був надто широким. Це, зокрема: тектонічне і нафтогазогеологічне районування осадових басейнів; закономірності розташування

нафти і газу в різних частинах України, Європи, Сходу, Півночі, Півдня, Закарпаття, Криму, Кавказу, Середнього та Північного регіонів, Середнього та Північного регіонів, Середнього та Північного регіонів, Середнього та Північного регіонів.

Результати наукових досліджень ученого отримали широке визнання і на теренах України, і за кордоном. 1989 року йому присуджується вища нагорода НАН України в галузі наук про Землю — премія імені В. І. Вернадського, 1977-го і 1990-го — Державні премії України в галузі науки і техніки. В 1990 році П. Шпак стає членом-кореспондентом АН УРСР, в 1993-му — обраний дійсним членом Української нафтогазової академії (УНГА) і членом її президії, в 1996-му — академіком Академії гірничих наук. Він був нагороджений Почесною грамотою Президії Верховної Ради УРСР, двома орденами Трудового Червоного Прапора, багатьма медалями, іншими державними відзнаками.

У всіх виступах відзначалися такі риси його характеру, як принциповість, чесність, порядність, доброта, щирість, широка ерудиція, повага й увага до людей, які повинні стати прикладом для наслідування новим поколінням.

Особливо тепло згадували учасники засідання про нього як товариша, колегу, сім'янина. Велику роль у становленні особистості Петра Федоровича, говорили, відіграла Марія Михайлівна — вірна дружина. Справді, він був великим сім'янином, люблячим батьком і шанованим дідусем. У його сім'ї виховували двох доньок, трьох онуків і правнучку, якими він завжди пишався.

Передчасна кончина у квітні 2002 року обірвала на творчому злеті це чудове життя і дивовижну за цілеспрямованістю та широтою творчого діапазону діяльність.

З його смертю Україна втратила одну із найвизначніших фігур серед учених, державних діячів, фахівців нафтогазової галузі.

Продовжити справу Петра Федоровича Шпака, завершити його наукові розробки, здійснити розроблену під його керівництвом Програму забезпечення України власними ресурсами вуглеводневої сировини — обов'язок всіх його соратників, послідовників та учнів, а також уряду України.

Учасники засідання внесли пропозицію про встановлення на будинку Інституту геологічних наук та школи, в якій він навчався, меморіальних дощок.

До 75-річчя П. Шпака Інститут випустив змістовну книжку спогадів про нього.

У Дашківській середній школі Вільковецького району Хмельницької області відкрито кімнату-музей Петра Федоровича.

Засідання вченої ради супроводжувалось демонстрацією за допомогою мультимедійного проектора фотографій про життя і діяльність науковця.

До пам'ятника П. Шпака на Байковому цвинтарі було покладено квіти від президії вченої ради.

Насамкінець засідання його дружина, Марія Михайлівна, запропонувала послухати пісню Степана Галібарди «У райському саду», яку так любив Петро Федорович і просив колись, щоб вона звучала під час його похорон. Особливо до серця припали йому слова:

**Я любив вас усіх,
Та найбільше любив Україну.
Певно, в цьому і є**

та найтяжча провина моя.

Пам'ять про Петра Федоровича Шпака — визначною вченого, державного і громадського діяча, великого патріота України, надзвичайно енергійну, чуйну та доброзичливу людину — назавжди залишиться з нами. Сумно, що його немає сьогодні серед нас.

**Степан ЯЛОВЕГА,
журналіст.
Фото автора.**

хідному та Південному регіонах, Міністерство геології України під керівництвом П. Шпака значно розширило геологорозвідувальні роботи на рудні корисні копалини, зокрема, було відкрито низку вугільних, залізрудних родовищ а також унікальних родовищ марганцю, берилію, титану, графіту, каоліну й бішофиту. Було розпочато широкомасштабні науково-дослідні і пошукові роботи з міді, нікелю, алмазів, золота. Значні роботи з цього приводу проводилися на Закарпатті, Кіровоградщині. Були також відкриті мінеральні води типу «Нафтуся» у Хмельницькій та Тернопільській областях.

Промовці відзначали, що у другій половині 60-х і на початку 70-х років зусиллями співробітників Міністерства геології та науковців під керівництвом П. Шпака відкрито низку великих родовищ газу і нафти у Дніпровсько-Донецькій западині, Передкарпатському прогині, Азовсько-Чорноморському шельфі. Зокрема йому належить ініціатива спорудження морської платформи з видобутку газу на побережжі Чорного моря.

Видобуток газу у 1975 році зріс до 68,3 млрд. куб. м, що повністю забезпечувало потреби України в цьому паливі. У цей час працювали магістральні газопроводи з України до Москви, Мінська, Прибалтики. Видобуток нафти в той час становив понад 14 млн. тонн.

За завданням уряду Украї-

на покладів вуглеводів; походження нафти і газу; умови формування скупчень нафти і газу та їх збереження; роль процесів рифтогенезу, геофлюїдодинаміки; колекторські та екрануючі властивості порід; пакети вуглеводів; фазово-геохімічна диференціація вуглеводневих флюїдів; стан ресурсів нафти і газу в Україні, світі; поклади нафти і газу на великих глибинах; наукове прогнозування нафтогазової сировинної бази.

У золотий фонд вітчизняної геологічної науки ввійдуть роботи Петра Федоровича про принципи нафтогазогеологічного районування нафтогазоносних територій, формування та розміщення родовищ вуглеводнів, стан і перспективи розвитку мінерально-сировинної бази України. У творчому доробку П. Шпака — понад 230 наукових праць, серед них 12 монографій та серія геологічних карт і атласів.

Він широко впроваджував досвід зарубіжних країн для підвищення ефективності геологорозвідувальних робіт та розвитку досліджень в Україні. Зокрема США, Великої Британії, Франції, Італії, Канади, Болгарії. Виступав з доповідями на міжнародних геологічних конгресах у Чехословаччині (1868 р.), Москві (1984 р.), Японії (1992 р.), на міжнародних конференціях, симпозиумах, нарадах в Індії, Південно-мусульманській, Австрії, Швеції. Наукові праці П. Шпака опубліко-

Даремний лепет умовлянь

Фінансові ріки, що колись щедро жили бюджетну медицину, останніми роками помітно обміліли й перетворилися на малесенькі струмочки. Перші відчули на собі «фінансову посуху» санаторії Міністерства охорони здоров'я. На відміну від інших Мінохоронздоров'я не пустив по світу свої санаторії, а намагається зберегти їх. Хоча й не повною мірою, але вони продовжують одержувати бюджетне фінансування.

Природно, що більш як десятилітнє життя призвело до того, що медичні оздоровниці стали просто фізично руйнуватися — капітальні ремонти проводили тут років двадцять тому.

У Міністерстві охорони здоров'я цілком резонно вирішили, що власними силами втримати на плаву, а тим паче розвивати санаторії не зможуть. І як варіант порятунку було прийнято рішення про залучення інвесторів до реконструкції, реставрації, нового будівництва оздоровниць.

Пілотним інвестиційним проектом повинна була стати реконструкція двох одеських санаторіїв — «Зелена гірка» і «Люстдорф»

Інвестор від інвестора різниться

Скажемо одразу, що бажачучи взяти участь у цьому проекті виявилось чимало. Були серед них і ті, хто не приховував бажання, вклавши гроші в цей інвестиційний проект, не погано заробити на ньому надалі. Хтось хотів, образно кажучи, ввійти в частку з Мінохоронздоров'я і взяти участь у продажі путівок для хворих. А були і ті, хто пропонував умови, скажемо так, абсолютно чесні, орієнтовані не на одержання якогось прибутку, а на поліпшення якості лікування хворих.

Міністерство охорони здоров'я перевагу віддало не грабіжницьким планам інвесторів, а тим підприємцям, хто пропонував, як я можу міркувати, реальні, фінансово обгрунтовані плани модернізації санаторіїв. Такими виявилися ТОВ «Вертикаль» і ТОВ «Єднання часу». Мінохоронздоров'я схвалило інвестиційні договори.

29 липня 2004 року ТОВ «Єднання часу» уклало інвестиційний договір із санаторієм «Зелена гірка», а 5 серпня цього ж року аналогічний договір було підписано між ТОВ «Вертикаль» і санаторієм «Люстдорф». Головний лікар «Зеленої гірки» Ігор Середа, який підписав договір, не приховував свого задоволення, тому що розраховував, що в очолюваної ним медичної установи почнеться нове життя. І в санаторії «Люстдорф» планували, що на решті вже буде зроблено ремонт основного корпусу, в якому розташовуються і їдальня, і лікувальні кабінети, і спальні приміщення.

Подальша реалізація договорів припускала, що санаторії видадуть інвесторам проектні завдання, тобто перелічать свої побажання стосовно проведення будівельних робіт. У «Люстдорфі» на ці цілі планувалося спрямувати 3 мільйони гривень, а в «Зеленій гірці» — 4 мільйони гривень. Незважаючи на те, що ці суми було зафіксовано в договорі 2004 року, інвестори, про яких ідеться, кажуть, мовляв, вони не раз заявляли, у тому числі й письмово, що готові піти на їх аргументоване збільшення на базі проектної документації. Суми ці для оздоровниць, скажемо так, фантастичні. Для прикладу: у 2006 році на капітальний ремонт санаторію «Люс-

ше, вона стверджувала, що виконання інвестиційного договору призведе до втрати санаторіями права користування земельною ділянкою, що, у свою чергу, перешкоджатиме лікувальним закладам виконувати статутні вимоги. По-друге, на думку прокуратури, санаторії втратять деякі об'єкти, що є державною власністю. По-третє, земельна ділянка, на якій відповідно до інвестиційного договору підприємці могли споруджувати об'єкти рекреаційного призначення, змінювала, на думку прокуратури, цільове призначення.

Господарський суд міста Києва в задоволенні позовної заяви прокуратури Одеської області про визнання інвестиційних договорів недійсними **ВІДМОВИВ**.

Київський апеляційний господарський суд 31

серпня 2005 року під головуванням судді В. Зеленина, розглянувши апеляційне подання прокуратури Одеської області, залишив його без задоволення — отже, інвестиційний договір між санаторієм «Зелена гірка» і ТОВ «Єднання часу», виходить, було визнано таким, що відповідає чинному законодавству. Аналогічне рішення 30 серпня 2005 року Київський апеляційний господарський суд під головуванням судді В. Андрієнка виніс і стосовно санаторію «Люстдорф»

Аргументи господарських судів, які після ретельного розгляду визнали інвестиційні договори дійсними, були такі: з огляду на те, що реалізація інвестиційного договору здійснюється винятково шляхом ремонту чинних основних фондів санаторіїв зі збереженням їх цільового призначення, заява про те, що інвестування порушує права і інтереси громадян, не відповідає дійсності. Підприємці, що взяли на допомоги санаторіям, як зазначалося в рішенні господарських судів, не ставали власниками земельних ділянок — це не передбачено договором, і, по-друге, всі земельні питання в місті вирішує спеціальний уповноважений орган. Абсолютно безпідставними господарський суд назвав вимоги, що під час підписання інвестиційного договору як третя сторона мала бути представлена Одеська міська рада, що є власником земельної ділянки, де розташовуються санаторії.

Ну і головний аргумент суду у відмовленні позову прокуратури Одеської області: виконання інвестиційного договору не призведе до того, що вони не зможуть здійснювати лікування хворих.

Господарський спір розглянув і Вищий адміністративний суд України. 25 травня 2006 року колегія суддів під головуванням В. Харченка розглянула у відкритому судовому засіданні адміністративну справу стосовно касаційних скарг першого заступника проку-

рора Одеської області. Скарги прокуратури було залишено без задоволення. З цього я роблю висновок, що всі інвестиційні угоди було остаточно визнано законними.

Судові баталії, що затяглися, тривають другий рік. Крім вищезгаданих судів, позовні заяви розглядали Одеський господар-

ський, Одеський апеляційний суди, Вищий господарський суд України. Їх рішення практично однотипні — інвестиційні угоди є дійсними, підстав для їх скасування немає.

На земельний коровай рот не роззявляй

Здавалося б, ще день, другий і на територіях санаторіїв «Зелена гірка» і «Люстдорф» закипить робота — почнуть ремонтувати корпуси, прокладати тепломагістралі, будувати нові котельні, що працюють на газі (сьогодні вони працюють на вугіллі). Але, як мовиться, віз і нині там. Чому? На ці запитання я попросив відповісти головних лікарів санаторіїв.

Ігор СЕРЕДА, головний лікар санаторію «Зелена гірка»:

— Я обома руками за виконання інвестиційного договору. Територію в 11,5 гектара, на якій розташовується «Зелена гірка», обслуговує один садівник, який не може впоратися з її утриманням. Майже три кілометри тепломереж перебувають у жалюгідному стані, на ладан дихає котельня. Про корпуси, яким понад сто років, і говорити не доводиться.

Ми не проти реалізації інвестиційного договору, але ж імовірно, що інвесторам дістануться земельні ділянки, а вони коштують на березі моря дуже дорого.

Тому й не видаємо інвесторам проектне завдання, бо вважаємо — вони повинні збільшити вартість інвестицій, зважаючи на те, що їм, за рішенням сесії міськради, може дістатися солідна територія. Ми отримували від інвесторів листи, що вони готові збільшити обсяг інвестицій, але сумніваємося, що ці обіцянки будуть виконані.

Юлія ШЕШМІНЦЕВА, головний лікар санаторію «Люстдорф»:

— Колектив санаторію

впевнений, що інвестор потім приватизує і санаторії, і земельну ділянку на березі моря, де він розташовується. Відповідно до інвестиційного договору інвесторіві відійде територія, на якій розміщуються артезіанська свердловина, вугільний склад, гараж.

Я побував в обох оздоровницях. Тяжке враження залишилося після побаченого в «Люстдорфі»: на головному корпусі зміїлися тріщини, пляж санаторію мав такий вигляд, немов щойно закінчилося його бомбардування. Розруха, відсутність зливної каналізації, відсутність екологічної системи. Але ж відповідно до інвестиційного договору тут повинні бути капітально відремонтовані будинки головного корпусу, а також будівлі лікувального ізолятора, медичної лабораторії, пральні, госпбудівлі, будинки бухгалтерії.

У «Зеленій Гірці» ситуація ще гірша: в лікувальному і спальному корпусах — провалена підлога, руйнуються стіни. Ще рік, другий і перебувати в такому будинку стане просто небезпечно для життя. А вже про утримання хворих і говорити не доводиться. У січні нинішнього року в «Зеленій Гірці» побував на той час голова Одеської облдержадміністрації Василь Пушко. Він був у шоку — хворі мали можливість користуватися душем лише раз на тиждень.

Керівники ТОВ «Вертикаль» О. Шукін і ТОВ «Єднання часу» В. Виноградський уже неабияк потонули від судової тяганини, від небажання поліпшити умови утримання хворих, що стане можливим після завершення ремонту.

Вони кажуть, що на території санаторіїв очолювані ними компанії не вели, не ведуть і не планують вести незаконне будівництво без погодження з усіма компетентними державними органами, органами місцевого самоврядування й адміністраціями санаторіїв.

Чому заручниками виявилися діти?

Санаторії, про які йде мова, спеціалізуються на лікуванні дітей: із захворюваннями кістково-суглобового туберкульозу й опорно-рухової системи («Люстдорф») і пульмонологічний («Зелена Гірка»). Вони працюють цілодобово, і діти тут мають можливість відвідувати школу. В яких умовах працюють санаторні школи — це тема окремої розмови.

Дітям важко пояснити, чому їм не дозволяють гуляти поодиночці в санаторному парку (а він давно став притулком для наркоманів і алкоголіків), чому душ вони мають можливість приймати лише раз на тиждень тощо... По суті, діти, яким необхідне лікування проти туберкульозу, виявилися заручниками ігриш дорослих людей.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

■ У НОМЕР

Нема у ліквідації кінця

У стадії ліквідації в До-нецькій області перебувають 53 гірничі підприємства — 51 шахта та дві збагачувальні фабрики. До закриття там працювали 14,3 тисячі осіб, тепер залишилося 3,3 тисячі. Фізичну ліквідацію вже завершено на 23 шахтах. Але значну частину коштів на закриття становлять соціальні та екологічні заходи. Цього року шахти області, які підлягають ліквідації, мають отримати загалом 350 мільйонів гривень із державного бюджету. З початку року на ці потреби надійшло близько 40 відсотків від запланованого. Вже затверджено акти державних приймальних комісій, які закінчили роботи з ліквідації шахт «За-перевальна № 1», імені газети «Правда», «Мушкетівська».

Ліна КУЦЬ.

«Пролетіли» з аеропорту

Тернопіль. Новий власник Тернопільського аеропорту австрієць Крістіан Чернер подав позов до господарського суду області на регіональне відділення ФДМУ. Він заявив, що договір купівлі-продажу було укладено з багатьма порушеннями. Зокрема, пан Чернер вважає, що від нього була прихована інформація про борги підприємства (більш як півмільйона гривень), котрі він зобов'язаний сплатити.

А начальник регіонального відділення ФДМУ в Тернопільській області Михайло Шкільнян заявляє, що документ було складено відповідно до чинного законодавства, а всі питання, які при цьому виникали, сторони погоджували. Натомість власник порушив терміни сплати коштів за об'єкт. Пан Шкільнян не виключає, що аеропорт можуть повернути у власність обласної ради і знову вислати на аукціон.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Обновка для... Пирогова

Вінниця. Нове вбрання для знаменитого лікаря Пирогова, забальзоване тіло якого зберігається у некрополі на околиці Вінниці, подарував Національному музею його імені професор медицини з Московського стоматологічного університету Василь Зоря.

За словами директора музею Галини Собчук, новий мундир важко відрізнити від того, який бачимо нині на мумі лікаря — класичного покрою, з того самого матеріалу — чорного сукна. Виголовили його у майстерні Московського Большого театру. Все зроблено за власні кошти професора. Коли перевдягнуть лікаря, вирішуватиме комісія із збереження тіла Пирогова. Втім, старий мундир, якому понад 125 років, має непоганий вигляд і поки що не потребує заміни, уточнила Г. Собчук.

До речі, доктор медицини В. Зоря родом з Вінниці. Тут закінчував медуніверситет, що носить ім'я Пирогова. Г. Собчук каже, що він щоразу буває у музеї, коли навідується на батьківщину. Добре обізнаний з проблемами музею й постійно шукає можливості матеріально його підтримати. Крім власних заощаджень, які професор Зоря час від часу переказує на рахунок музею, він ще й знаходить у Москві спонсорів, не байдужих до спадщини видатного хірурга. Тільки в цьому році в музеї побувала 51 тисяча відвідувачів з багатьох країн світу.

Віктор СКРИПНИК.

Освіта майбутнього: традиції й новітні технології

УМС дбає про підготовку молодих фахівців

■ ПАРТНЕРСТВО

Першочергове значення для розвитку держави має освіта, підготовка кваліфікованих фахівців у провідних галузях промисловості, науки й техніки. Зокрема, до таких належить галузь телекомунікацій, що стрімко розвивається: цифрові технології, Інтернет, телефонні мережі тощо. Державний університет інформаційно-комунікаційних технологій (ДУІКТ) спільно з компанією УМС успішно вирішують питання вдосконалення учбового процесу підготовки фахівців із телекомунікацій.

Співробітництво оператора мобільного зв'язку та університету триває вже кілька років, і головна його мета — підвищення рівня освіти та підготовка майбутніх професіоналів у галузі телекомунікацій. Продуктивним результатом співпраці стала організація кафедри радіотехнологій, яка працює вже протягом трьох років і готує фахівців галузі мобільного зв'язку. Більш як сто найталановитіших випускників факультету інформаційних технологій за цей час стали співробітниками центру обслуговування абонентів і технічної дирекції УМС.

«Освіта — один із пріоритетів УМС як соціально відповідальної компанії, — розповідає Ярина Ключовська, начальник відділу зовнішніх відносин УМС. — Адже випускники Університету інформаційно-комунікаційних технологій — це майбутні фахівці нашої компанії. А високий професійний рівень молодих фахівців — це запорука успіху».

Новий проект, запроваджений нещодавно на базі кафедри радіотехнологій, — Центр систем та мереж мобільного зв'язку — закладає фундамент плідної та довготривалої співпраці між університетом і УМС. Особливу увагу приділятимуть актуальним темам: сучасні та перспективні послуги стільникового зв'язку, частотно-територіальне планування мереж, моделювання і дослідження особливостей сучасних та перспективних систем зв'язку.

Хорошим початком проекту став новий комп'ютерний клас: 25 сучасних потужних комп'ютерів, сервер, повний набір необхідної оргтехніки та підключення до Інтернету — все це є подарунком УМС студентам факультету інформаційних технологій з нагоди нового навчального року. Завдяки новому обладнанню викладачі факультету отримають можливість проводити науково-дослідницькі роботи зі студентами й аспірантами, зокрема, головну увагу приділятимуть таким новітнім темам, як безпроводний доступ у комп'ютерних системах, цифрові технології, проектування мережі тощо.

«Одним із головних напрямів навчальної діяльності нашого університету є навчання за спеціальністю «Апаратура радіозв'язку, телебачення та радіомовлення» факультету інформаційних технологій, який готує фахівців у галузі мобільного зв'язку, — розповідає Віктор Булгач, завідувач кафедри радіотехнологій Державного університету інформаційно-комунікаційних технологій. — Співпраця з УМС — для нас велика честь і відповідальність, яку ми сподіваємося виправдати, навчаючи професіоналів з високим рівнем підготовки».

У недалекому майбутньому технології третього покоління ста-

нуть реальним сьогоденням, а впроваджувати їх у життя будуть перішні студенти — умови для цього закладаються вже сьогодні.

Світлана ОРЛОВА.

Фото Дениса ГОЛТВЕНКА.

На знімку: Віктор Булгач, завідувач кафедри радіотехнологій Державного університету інформаційно-комунікаційних технологій: «Новий комп'ютерний клас, кошти на обладнання якого виділила компанія УМС, дасть змогу вивести навчання на якісно новий рівень».

■ ДІАЛОГ

Замість звичної «Таврії» — інше авто

Я перебуваю на обліку для забезпечення спецавтотранспортом. Але мене цікавить таке питання: чи можу я замість звичної «Таврії» отримати інший автомобіль?

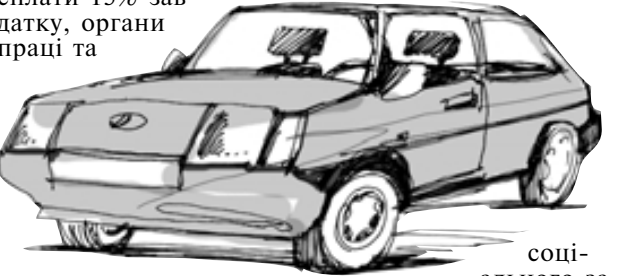
Василь КРАВЧЕНКО.

Київ.

Відповідає директор департаменту у справах інвалідів Міністерства праці та соціальної політики України Ірина ТАРАБУКІНА:

— Так, усі, хто перебуває на обліку для забезпечення спецавтотранспортом, мають право отримати авто іншої марки вітчизняного виробництва замість автомобіля «Таврія» за умови сплати 100% різниці у вартості.

Для цього треба написати заяву до Мінпраці та після її погодження сплатити 15% завдатку вартості обраного автомобіля Закритому акціонерному товариству «Запорізький автомобілебудівний завод». Потім, після сплати 100% різниці вартості обраного авто та «Таврії», з урахуванням сплати 15% завдатку, органи праці та

соціального за-

хисту населення видають авто інваліду.

Хочу звернути також увагу, що отримати машину іншої марки замість «Таврії» можливо лише тоді, коли надійде черга інваліда на авто необхідної модифікації. Якщо вартість автомобіля після 100% сплати різниці змінюється, то органи праці видають авто після сплати інвалідом повної різниці у вартості. У разі переплати інваліду повертають зайво сплачену суму.

У разі смерті інваліда (до отримання авто та сплати 100% різниці у вартості) сплачені 15% вартості обраної машини ЗАТ «ЗАЗ» повертає родині померлого. І хочу нагадати, що транспортний засіб видається інваліду органом праці терміном на десять років без права продажу, дарування та передачі іншій особі, а повторне забезпечення спецавтотранспортом здійснюється за умови повернення виданого раніше.

Словничок іноземних слів

Моветон — манери, вчинки, не прийняті в хорошому товаристві; поганий тон, невихованість.

Рецидив — 1. Повернення хвороби, її повторення у типовій формі зразу після одужання або в період одужання. 2. Поновлення, повторний прояв чого-небудь. 3. Повторний злочин, скоєний особою, що мала вже раніше судимість.

Обструкція — метод боротьби, що полягає в затягуванні чи зриві засідань, голосувань, гучних викуфак з місць під час виступу оратора.

Сикофант — донощик, наклепник.

Хілер — цілитель, який робить операції без застосування хірургічних інструментів або лікує, використовуючи особливі біоенергетичні й надчуттєві здібності, молитви, ворожіння.

Пільги і телефон: що є, а чого немає?

Я — учасниця Великої Вітчизняної війни та інвалід загального захворювання II групи. Знаю, що маю право на пільгове встановлення телефону. Проте цю подію постійно зволікають. Поясніть, у чому справа?

М. ЖЕЛЕЗКО.

Лебедівка
Новоград-Волинського району
Житомирської області.

Відповідає директор департаменту роботи із споживачами відкритого акціонерного товариства «Укртелеком» Микола МЕЛЬНИК:

— Ми уважно розглянули звернення пані Железко та повідомляємо, що заяву читачки «Голосу України» на встановлення телефону зареєстровано 19 травня 2004 року на пільговій черзі відповідно до наданих документів (учасниця Великої Вітчизняної війни та інвалід загального захворювання II групи). Її черга по селу — перша.

Питання телефонізації помешкання п. Железко розглянуто працівниками житомирської філії «Укртелекому» з виїздом на місце. Як з'ясувалося під час перевірки, ваш, пані Железко, будинок не обладнано кабельним вводом. Для його телефонізації необхідно виконувати додаткові роботи з будівництва абонентської лінії зв'язку довжиною 900 метрів зі встановленням трьох опор.

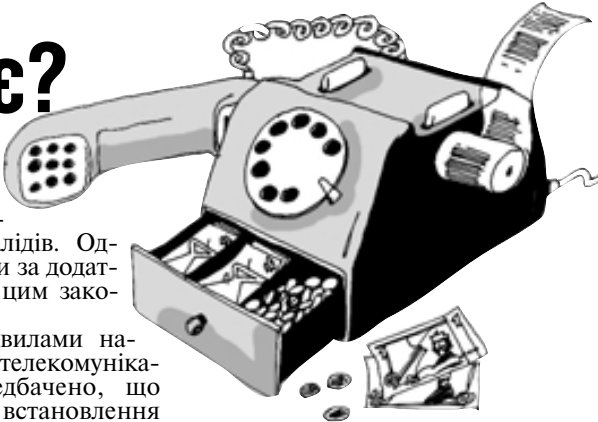
Учасники Великої Вітчизняної війни мають право на позачергове встановлення телефону з оплатою в розмірі 20 відсотків вартості основних та 50 відсотків додаткових робіт (відповідно до Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їхнього соціального захисту»). Згідно з Законом України «Про основи соціального захисту інвалідів в Україні», інваліди I та II груп ма-

ють право на пільгове встановлення телефону за рахунок коштів Фонду соціального захисту інвалідів. Однак пільги щодо плати за додаткові роботи для них цим законом не передбачені.

Разом з цим Правилами надання та отримання телекомунікаційних послуг передбачено, що оператор здійснює встановлення телефонів за передбачену тарифами плату, якщо житлові будинки обладнано кабельними вводами, а довжина абонентського вводу від кінцевого лінійно-кабельного пристрою у будинку до точки підключення кінцевого обладнання не перевищує 40 метрів (основні роботи).

У разі якщо будинок не обладнано кабельним вводом або довжина абонентського вводу перевищує 40 метрів, абонент, крім плати за встановлення телефону, оплачує вартість робіт з обладнання будинку кабельним вводом, будівництва абонентського вводу та вартість матеріалів згідно з проектно-кошторисною документацією на виконання цих робіт (додаткові будівельні роботи). У таких випадках за заявами замовників оператор видає технічні умови на будівництво споруд зв'язку.

А коли для встановлення телефонів особам, які згідно із законодавством мають пільги, необхідно виконати роботи з будівництва абонентської лінії, в тому числі ці, що виходять за межі пільгових додаткових робіт (до пільгових додаткових робіт у сільській місцевості належать роботи з обладнання будинку кабельним вводом та будівництва абонентської лінії завдовжки до 500 метрів), такі роботи

виконуються оператором під час планового розширення телефонної мережі або за рахунок заявника за його згодою.

Отже, на сьогодні телефонізувати ваше помешкання з меншими витратами для вас можливо у разі вашої згоди оплатити, з урахуванням пільг відповідно до законодавства, 20% вартості основних робіт (32 гривні), 50% вартості будівництва абонентської лінії довжиною до 500 метрів та вартість будівництва абонентської лінії зв'язку довжиною понад 500 метрів. Всього за додаткові роботи вам необхідно сплатити (з урахуванням пільг) 1546,5 гривні. У разі згоди на такі умови вам необхідно звернутися до Центру електрозв'язку № 8 (м. Новоград-Волинський, вул. Шевченка, 12) для вирішення цього питання.

Якщо від зазначених умов ви відмовитесь, питання встановлення вам телефону вирішуватиметься після розширення телефонної мережі села, яке розглядатиметься під час формування плану розвитку на наступні роки. При появі можливості вас буде запрошено до підприємства зв'язку для оформлення відповідних документів.

Зйомки у пологових будинках

Мойй дружині скоро народжувати. Скажіть, будь ласка, чи можна користуватися фотоапаратом у пологовому будинку?

Василь КРОНЬ.

Київ.

Як повідомили у пресслужбі Антимонопольного комітету України, родичі породіль можуть безперешкодно користуватися власними фотоапаратами та відеореєстраторами. Про це навіть висять оголошення у центральних холах медичних закладів.

Окрім цього, київське міське територіальне відділення Антимонопольного комітету України провело збори

керівників Головного управління охорони здоров'я і медичного забезпечення та усіх пологових будинків столиці, а також підприємців, які працюють на їх території. Родопомічні заклади Києва провели профілактичну роботу з усіма організаціями, які надають населенню фото- та відеопослуги. Підприємці цілком згодні з комітетом і визнали неприпустимість нав'язування будь-яких додаткових послуг. У свою чергу меди-

позицію стосовно права жінок робити все, що їм захочеться, згідно з власними побажаннями.

Кінець недоторканності Коляна

■ БРАТИ МЕНШІ

Чотири роки тому донька принесла кошеня. Рудий, з абсолютною симетрією на білих лапках і таким само шалевим коміром, Колян (на честь Баскова) швидко, як і його тезко, завоював наші жіночі серця. «Я вже не маю права голосу, у них на першому плані — кіт», — скаржився якось чоловік другові.

Колян ріс за Пушкіним — «не по дням, а по часам». Його пестили, купали, смачно годували. І через рік рудий перет-

ворився на вередливого красеня. Попри очевидне підтвердження безпорідності — тонкий хвіст, у звичках Миколи окреслилася певна аристократичність. Він став перебірливий у їжі, вдень його треба було, як дитину, вкладати спати. До того ж бабуся повинна була обов'язково лягати разом з ним, обіймати його і вимикати радіо. Якщо вона поралася по господарству, а на Миколу напала дрімота, він, мов куля, влітав на кухню і голосним невдоволенням нагадував про настання «мертвої години». Колян і не підозрював, що незабаром втратить котячу недоторканність.

Торік ми всією родиною відпочивали в Очакові. Вечорами прогулювалися територією кем-

пінгу, що загубився на околиці містечка, насолоджуючись втечею від цивілізації, чи просто сиділи біля порога будиночка, дивлячись, як на море повільно спускаються сутінки. Якось за завішеними тюлем дверима промайнуло щось сіре. Може, пацюк? Дочка вибігла подивитися, з'ясувалося — крихітне кошеня. І як було не похастувати його домашнім молоком! Сірий попив і... залишився в нас на ніч. Ранком він пішов у своїх котячих справах, але обідати з'явився знову. Те-

му рюкзачку. Півтори години їзди на авто до Миколаєва котяче дитинча витримало стоїчно. На вокзалі довелося взяти гріх на душу: збрехати провідникові, що брали його з собою із Києва. Адже «з твариною в поїзті без довідки не можна». Спритний швидко освоївся в плацкарті і став улюбленцем усіх, хто з нами їхав. Донька напувала його з пробки мінералкою, але їсти мала відмовлялося. Всю ніч вони мирно спали на верхній полиці.

Спочатку рудий буквально сичав на нього, бив лапою і демонстративно відмовлявся обідати в присутності «нахабного провінціала». День у день Спритний завзято відвоював собі місце під сонцем, чи то пак торшером, а також ті куточки, де раніше можна було сидіти тільки Коляну.

Тепер вони здружились. З'ясувалося, що у місці з двох відділень і їжа набагато смачніша. І лежати поряд у гордовитих позах приємніше. Іноді хоробрий Спритний виходить погуляти на сусідський балкон, але охоче повертається, коли бабуся кличе: «Шустров, додому!» (так вона його «охрестила»). А похлибий Колян дуже непокоїться, коли Шустров кудись зникає, і, переборюючи страх, вискакує на балкон шукати малого. Адже він — Спритний, загубитися може...

Любов СТАНАЧИЧ.
На знімках: улюблений Колян на руках у бабусі; задоволений Спритний.

Клуб мильних бульбашок

«Клуб мильних бульбашок», який нещодавно з'явився у Рівному, об'єднав любителів телесеріалів. Його організував тележурналіст Олександр Поліщук, який вважає, що з того, який серіал любить людина, можна судити про її психологічний

стан і характер. На посиденьках члени фан-клубу обговорюють свої улюблені серіали, дізнаються про приватне життя акторів, задіяних у стрічках, дискутують і просто спілкуються між собою.

Олександра ЮРКОВА.
Рівне.

■ СЛОВАМИ КЛАСИКІВ

Ох, уже ці чоловіки!

Вони більше соромляться своїх сліз, ніж своїх гріхів! Чому не показати стиснутий кулак? Але заплакані очі — ні!

Христіан Фрідріх ГЕББЕЛЬ.

Чоловіки кажуть жінкам, що їм завгодно, а жінки роблять з чоловіками, що їм завгодно.

Софія СЕГЮР.

Чоловіки подібні до квітня, коли залицяються, і до грудня, коли вже одружені.

Вільям ШЕКСПІР.

У вісімнадцять років чоловік обожнює, у двадцять кохає, у тридцять бажає володіти, у сорок роздумує.

Поль де КОК.

Чоловік, котрі не прощають жінкам їхні маленькі недоліки, ніколи не насолодяться їх великими достоїнствами.

Джербан Халіль ДЖЕРБАН.

Олівець, перо і ручка

■ НЕВІДОМЕ ПРО ВІДОМЕ

А чи замислювалися ви коли-небудь над тим, чому найстаріше знаряддя для письма та малювання називається «олівець»? Може, мав він щось спільне з оловом?..

У стародавньому Єгипті, щоб креслити ієрогліфи на папірусі, використовували шматки олова. А у XV столітті його витіснили графіт, який обмотували спочатку мотузкою, а згодом стали вправляти у «футляр» із деревини. Під кінець XVIII століття у Франції відкрили метод поєднання графіту з вогкою глиною. До речі, від її кількості залежить, твердий олівець чи м'який.

Популярним засобом писання було й перо (гусаче чи лебедине). Проте далеко не всі для цього годилися. З кожної птиці придатними для письма були лише 5—6 штук, вирвані живцем. Однак, перш ніж вмокнути перо у кала-

Спочатку обов'язок, тепер — задоволення

«Голос України» багато років читав за службовим обов'язком — працював в редакції міськрайонної газети. Тож потрібно було слідкувати за новими законами, указами й постановами. З виходом на пенсію читаю не тільки «офіціози». Сподобалися ваші нововведення — «Посиденьки», «Парад порад» і «Курінь». Тому й вирішив запропонувати кілька своїх анекдотів. Сподіваюся, читачам вони сподобаються.

Смугасті окупанти

— Куме! Щось вас цілий тиждень ніде не було. Де це ви ходили?

— Зі смугастими окупантами боровся.

— Що, в Крим їздили американців пікетувати?

— Та ні, дружина на город затягла колорадських жуків збирати.

Напої паничів

Йдуть збори акціонерів «Рембудтехніки». Директор доповідає, що середня зарплата за рік зросла майже на 15 відсотків і становить 995 гривень, що вище за обласний показник.

— А чому в слюсарів така мала добавка?! — вигукує із залу акціонер у синьому комбінезоні. — Її лише на дві пляшки вистачає!

— Чого кричиш? — вгамовує директор незадоволено. — Твоєї добавки на дві пляшки вистачає, а я на всю зарплату однієї купити не можу!

— Що ж ви п'єте?! — здивовано вигукує слюсар.

— Що, що? — невдоволено бурчить директор. — Нічого! Я тільки прицінювався. Буду просити, щоб встановили мені оклад 6 тисяч гривень. Так хочеться покуштувати, що за такі гроші паничі п'ють.

Віктор СЛОВ'ЯНЕЦЬ.
Слов'янськ Донецької області.
Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Не ний, а то звільнять

Чикагське агентство з працевлаштування визначило п'ятірку найдивовижніших компаній-роботодавців світу. Поміркуйте самі: звільнити через білку. Ну, хіба не дивно?

5. П'яте місце зайняла бібліотека, керівництво якої звільнило співробітницю через... білку. Дівчина витратила робочий час на те, щоб урятувати застряглу тваринку. Дивно і те, що білочка застрягла між перекриттями читального залу. Але співробітниця, виходить, знаходилася на своєму робочому місці.

4. Четверте місце посідає одна чикагська перукарня. Там співробітникам заборонено в приміщенні розмовляти на будь-якій мові, крім англійської. Співробітника можуть звільнити, якщо почують

чужу мову навіть під час обідньої перерви.

3. Адміністрація автозаводу в Індіані дозволяє паркувати на території заводу машини тільки своєї марки. Інші ж авто з легкістю відвозять на штрафстоянку за 80 кілометрів від заводу.

2. Американське охоронне агентство забороняє своїм співробітникам спілкуватися і мати будь-які (навіть приятельські!) стосунки один з одним поза роботою.

1. А перше місце серед найдивовижніших роботодавців посіла одна німецька фірма. Керівництво компанії забороняє розповідати про недоліки і помилки своїх колег, не можна також скаржитися начальству на низьку зарплату або погані умови праці. Не даремно девіз цієї компанії — «Не нити!»

Вплив, якого варто уникати

Наше фізичне здоров'я багато в чому залежить від того, що ми їмо. Якщо регулярно харчуватися хот-догами, чіпсами тощо, зрештою це згубно відіб'ється на здоров'ї. Той само принцип застосуюмо і до психічного здоров'я. Інформацію, що приймає наша свідомість, можна назвати поживою для розуму. Все, що ми одержуємо з книг, журналів, телешоу, відеофільмів, відеоігор, Інтернету і навіть текстів пісень, впливає на наше мислення й особистість подібно до того, як букальня їжа впливає на організм.

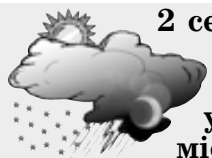
Фахівці з реклами знають: ніщо так сильно не закарбовується у свідомості, як побачене по телебаченню. Воно має не тільки розважальну роль. Мова, образи, звуки, ідеї, герої, ситуації залишають слід у наших думках, почуттях і уяві. І тут криється небезпека: люди, котрі не перебіраючи, поглинають «телепродукт», поступово неусвідомлено уподібнюються тим образам, що зберігає наша пам'ять.

Багато телешоу не тільки забирають час, а й присвячені темам, яких варто було б уникати. Так, за даними дослідження в США, у кращій ефірній час за одну годину на екрані з'являється 27 сцен з натяками на секс. Але передачі, що пропагують секс, — це ще півбиди. Звичайним явищем стали яскраві демонстрації насильства. І це згубно впливає на молоді, вразливі розуми.

Дейвід Гроссман, офіцер у відставці і фахівець з психології убивства, якось сказав: коли діти бачать, як когось убивають, застрелюють, ріжуть, гвалтують, припинюють і мучать на телеекрані, для них усе це відбувається насправді. До трьох-чотирьох років багато дітей, незважаючи на допомогу дорослих, не в змозі відрізнити на екрані правду від вимислу. Іншими словами, навіть якщо батько чи мати скажуть дитині: «Ці люди насправді не вмерли», -дитина все одно не зрозуміє різниці. Для неї теленасильство — справжнє життя. Десятиліття жорстоких розваг змінили уявлення і цінності людей.

Це, зрозуміло, не означає, що всі телепередачі шкідливі. Те само стосується книг, журналів, відеофільмів, комп'ютерних ігор і інших видів розваг. Але все-таки очевидно, що багато чого з того, що заведено вважати розвагою, неприйнятно для людей, котрі хочуть зберегти здоровий погляд на речі.

Василь ГАЙДУК.
Київ.

2 серпня в Україні очікуються зливи, грози. Температура вночі 14—20; удень 22—30, на Закарпатті — до 33, на півночі Лівобережжя — 18—21 градус. Тільки у східних областях переважно без опадів, температура вночі 14—18, удень 20—26 градусів. У Києві й області — грози, зливи, вночі 16—18; удень 22—25, місцями 20—21 градус

Вісті звідусіль

Пляжний футбол. Севастополь. Як повідомляє прес-служба Студентської футбольної ліги України (СФЛУ), збірна нашої країни стала переможцем першого міжнародного турніру «Кубок Чорного моря» серед студентських команд. Головний суддя — Олександр Балан (Київ).

У вирішальній зустрічі колектив України переміг збірну Росії — 4:2. Змагання відбувалися за коловою системою на спеціальному стадіоні на пляжі «Сонячний» в районі Стрілецької бухти. Кілька слів про нову споруду: ігрове поле — 910 квадратних метрів, навколо трибуни зі зручними пластиковими кріслами.

У появі стадіону чи не найголовніша заслуга голови федерації футболу Севастополя, депутата міськради попереднього скликання, людини, безмежно закоханої у футбол, Олексія Красильникова. Звичайно, і СФЛУ, зокрема її перший віце-президент, заслужений тренер України Олег Первушкін, доклала багато зусиль, щоб турнір відбувся на високому рівні.

Отже, збірна України набрала 12 очок (чотири перемоги в чотирьох зустрічах). Далі: Росія — 9 очок, Молдова — 6, Севастополь — 3, Білорусь — 0.

Футбол. Перша ліга. 2-й тур. «Волинь» — «Закарпаття». 0:0. «Динамо-ІгроСервіс» — «Спартак» (Івано-Франківськ). 2:0. «Енергетик» — «Кримтеплиця». 0:1. ЦСКА — «Сталь». 0:2. «Борисфен» — «Поділля». 0:1. «Спартак» (Суми) — ФК «Львів». 0:1. «Десна» — «Динамо-2». 1:1. «Миколаїв» — «Нафтовик-Укрнафта». 1:4. «Дніпро» — «Оболонь». 1:3. «Олександрія» — «Геліос». 0:1.

Бокс. Оберхаузен (Німеччина). Український суперважковаговик Олександр Дмитренко успішно провів перший захист титулу WBO Inter-Continental, нокаутувавши у другому раунді посереднього американця Чаду ван Сікла, завдавши йому четвертої поразки в кар'єрі.

Уже в другому раунді американець перестав відповідати на удари Дмитренка, і рефері зупинив двобій, оголосивши перемогу українського боксера технічним нокаутом.

Гандбол. В Іспанії відбулося жеребкування групового раунду Ліги чемпіонів. Найсильніший клуб України сезону 2005/2006 «Портовик» із Южного потрапив до групи «Н», яку фахівці визнали однією з найскладніших.

Суперниками нашого колективу стали: «Монпельє» (чемпіон Франції), іспанський клуб «Вальядолід» (четверте місце в національному чемпіонаті). Ще один учасник визначиться у кваліфікаційних іграх пари «Брегенз» (Австрія) — «Вікінг Малт» (Литва). Календар ігор у групі сформують у вересні, коли відбудуться зустрічі кваліфікаційного раунду і групи набудуть остаточного вигляду.

А тим часом «Портовик», котрий веде посилену підготовку до нового і, як бачимо, важкого сезону, посилив свій склад класними виконавцями. Це, зокрема, Євген Гуровський із запорізького колективу «ЗТР» та Ігор Поляков, котрий виступав у клубі «Нева» (Санкт-Петербург, Росія).

Баскетбол. Запоріжжя. Популярна українська баскетболістка, 31-річна Руслана Кириченко має намір завершити кар'єру гравця. Лідер запорізького клубу «Козачка-ЗАЛК» вирішила присвятити себе своїй молодій родині.

Саме тепер у складі збірної України Руслана веде підготовку до відбірних ігор чемпіонату Євро—2007. Виступи за збірну, найімовірніше, стануть останніми іграми Кириченко-спортсменки.

■ ФОТОФАКТ

Гравці національної параолімпійської збірної України з футболу після повернення до Києва з Дубліна (Ірландія), де відбувся чемпіонат Європи в цій категорії спортсменів. Перемігши в фіналі збірну Росії — 5:2, українці — чемпіони світу і Параолімпійських ігор — утретє поспіль стали чемпіонами Європи.

Фото Олександра СИНІЦІ (УНІАН).

«Славутич арена» — радість для всієї країни

Футбол. Чемпіонат країни. Вища ліга. 2-й тур. 29—30 липня.

«Металург» Зп — «Динамо». 0:5. 11 500 глядачів. Голи: Юссуф, 21, Рінкон, 49, 67, Верпаковскіс, 73, Корреа, 86.

«Металіст» — ФК «Харків». 2:0. 12 000. Рикун, 21, Кузнецов, 36.

«Арсенал» — «Чорноморець». 1:1. 1 500. Ярошенко, 45+1 — Гілазев, 84. Нереалізований пенальті — Кирлик («Чорноморець», 74).

«Зоря» — «Шахтар». 0:2. 20 000. Агахова, 22, Маріка, 71. Вилучено Ібанду («Зоря», 28, два попередження).

«Ворскла» — «Таврія». 0:0. 9 500.

«Кривбас» — «Карпати». 3:0. 9 800. Гігіадзе, 24 (п), Сачко, 32, Попович (90+1).

«Металург» Д — «Сталь». 2:1. 2 500. Деметрадзе, 15, 76, Сернецький, 90+3.

«Іллічівець» — «Дніпро». 1:1. 9 500. Конюшенко, 75 — Назаренко, 59.

	В	Н	П	М	О
1. «Динамо»	2	0	0	9—1	6
2. «Шахтар»	2	0	0	7—0	6
3. «Металіст»	2	0	0	3—0	6
4. «Дніпро»	1	1	0	3—1	4
5. «Арсенал»	1	1	0	2—1	4
6. «Таврія»	1	1	0	1—0	4
7. «Металург» Д	1	0	1	2—3	3
8. «Кривбас»	1	0	1	3—5	3
9. «Іллічівець»	0	1	1	1—2	1
10. «Ворскла»	0	1	1	0—1	1
11. «Зоря»	0	1	1	2—4	1
12. ФК «Харків»	0	1	1	2—4	1
13. «Чорноморець»	0	1	1	2—5	1
14. «Карпати»	0	1	1	0—3	1
15. «Металург»	0	1	1	0—5	1
16. «Сталь»	0	0	2	1—3	0

Чемпіон переміг у Луганську дебютанта вищого класу — «Зорю». Але три очки гостям далися нелегко. Це навіть при тому, що луганці ще в середині першого тайму залишилися вдесятьох. Надалі «Зоря» чинила гідний спротив. Однак на боці донецчан поки що більше переваг. Тому вони й досягли успіху. Щоправда, ця перемога не дала

змоги «вуглярам» знову піднятися на перше місце в турнірній таблиці. На ньому тепер київське «Динамо». Лідером воно стало завдяки ліпшій різниці забитих та пропущених м'ячів.

У Запоріжжі відкрили новий чудовий стадіон «Славутич арена» (сучасна спорстпорука на 12 000 місць). І це знаменна подія для всього українського футболу. Зрозуміло, що вболівальники місцевого «Металурга» не сподівалися на такий підсумок матчу з участю їхньої команди і «Динамо». Він, безперечно, дещо зіпсував свято. Та чекати від динамівців гри в якісє піддавки в поєдинку чемпіонату через відкриття стадіону — безглуздо.

Гості зіграли серйозно і показали запоріжцям, котрі незабаром стартують у кваліфікаційному раунді Кубка УЄФА, які в них є проблеми, над чим варто попрацювати у дні, що залишилися до євроматчів.

А от столичні футболісти показали високий клас. Їхня гра, і не лише в Запоріжжі, залишає найприємніше враження. У складі «Динамо» з'явився класний диспетчер, бразилець Карлос Корреа. Він не тільки щедро роздає точні й гострі передачі, які перетворюються на голи, а й сам залюбки забиває. Поява такого гравця сприяє виявленню найкращих якостей у його партнерів. Зокрема, Юссуф почав діяти розкутіше і значно корисніше для команди.

На знімку: динамівці задоволені грою і результатом.

Фото прес-служби ФК «Динамо» (Київ).

Відлуння жеребкування

Футбол. Тренер донецького «Шахтаря» Мірча Луческу висловив задоволення, що його команда у третьому кваліфікаційному раунді Ліги чемпіонів гратиме з переможцем пари «Гафнарфьордур» (Ісландія) — «Легія» (Польща).

«Нам випав не найгірший жереб», — сказав він. — «Шахтар» зобов'язаний здолати бар'єр кваліфікації. Ми готувалися до цього етапу майже весь сезон через ігри чемпіонату України. Водночас з повагою ставимоса до всіх команд. Адже це найкращі клуби своїх країн. Наша конкретна мета — вийти до групового етапу».

А от суперником київського «Динамо» на цьому етапі, найпевніше, стане знаменитий турецький клуб «Фенербахче» (Стамбул).

— Що й казати — команда сильна, — прокоментував результати жеребкування наставник динамівців Анатолій Дем'яненко. — Взагалі всі елітні турецькі клуби — «Фенербахче», «Галатасарай», «Бешикташ» — грають у схо-

жий футбол. А їхні прихильники вболівають несамоовито.

На цій стадії турніру слабких команд уже не залишилося. Отож потрібно грати і вигравати в будь-якого суперника.

— Як відомо, «Фенербахче» очолює бразилець Зіко. Чи вплине цей факт на гру команди?

— Зіко почав працювати зі стамбульським клубом нещодавно (після завершення ЧС—2006). Тому сумніваюся, що протягом такого короткого терміну навіть йому вдалося змінити все докорінно...

Ще навесні минулого року за «Фенербахче» досить успішно виступав Сергій Ребров. І тепер йому, можливо, доведеться зіграти проти «своїх». Звісно, що за таких обставин думка півоборонця «Динамо» особливо цікава.

— Нині я не підтримую зв'язків із колишніми одноклубниками. Раніше передзвонювалися із Серхат Якіном. Але тепер він виступає за бельгійський «Андерлехт».

Як зміниться гра «Фенербахче» з приходом Зіко? Мені через брак інформації судити складно. Либонь, бразилець запросив нових грав-

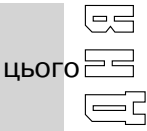
ців, віддасть перевагу іншій тактиці. Втім, часу обмаль. І ще невідомо, чи вдасться йому об'єднати команду з амбіційними і харизматичними гравцями, як це зробив до нього німецький тренер Крістофер Даум.

Однак, за будь-яких обставин, ми зобов'язані проходити «Фенербахче». Суперник непростий, але ні в чому, гадаю, нас не переважає...

І наостанок. Учора мав підписати контракт з «Фенербахче» оборонець збірної Бразилії Роберто Карлос, який до недавня виступав за мадридський «Реал». Немає сумніву, що ця «зірка» неодмінно посилить стамбульський клуб з азійського берега Босфору.

Тепер про Кубок УЄФА. До боротьби в цьому турнірі долучаються українські представники. В результаті жеребкування суперником у другому кваліфікаційному раунді одеського «Чорноморця» став польський клуб «Вісла» (Плоцьк). Запорізький «Металург» гратиме із молдовським «Зімбру» (Кишинів). Матчі пройдуть 10 та 24 серпня.

Сторінку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

1 СЕРПНЯ

■ 1774. Британський хімік Джозеф Прістлі відкрив кисень. ■ 1834. Народився Ілля Деркачов (Деркач), педагог і дитячий письменник. Склав «Українську граматику» (1861). ■ 1913. Померла Леся Українка. ■ 1924. В Буенос-Айресі засновано товариство «Просвіта». ■ 1936. Народився французький модельєр Ів Сен-Лоран. ■ 1936. Адольф Гітлер відкрив у Берліні чергові Олімпійські ігри. ■ 1961. Пуск Дніпропетровського шинного заводу. ■ 1975. У Гельсінкі глави 35 країн підписали Заключний акт Наради з безпеки і співробітництва в Європі.

Редактор номера Леонід БРОВЧЕНКО.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛІШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДА.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

► За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

► Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

► Рукописів не повертаємо.

► Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

► При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

► Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2006 рік: для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн.

для підприємств і організацій — 8,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденок В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.

Зам. 154

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 2855

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України» 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 454-84-92; телефакс — 234-72-54;

відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44; телефакс — 449-85-62.

✉ E-mail: mail@golos.com.ua — загальний reklama@golos.com.ua — відділ реклами let@golos.com.ua — відділ листів foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

